

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 20. decembra 2011

o državni pomoči C 25/08 (ex NN 23/08) v zvezi z reformo načina financiranja pokojnin javnih uslužbencev, zaposlenih v podjetju France Télécom, ki jo je Francoska republika odobrila podjetju France Télécom

(notificirano pod dokumentarno številko C(2012) 9403)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2012/540/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma ⁽²⁾,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe ⁽³⁾ v skladu z navedenimi določbami, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) S pritožbo z dne 4. oktobra 2002, ki je bila dopolnjena 16. januarja 2003, je bila Komisija seznana z navedbami, da je Francoska republika odobrila pomoč podjetju France Télécom, s katero bi bilo to delno razbremenjeno finančnih stroškov, povezanih zlasti s financiranjem pokojnin. Z dopisom z dne 17. marca 2004 je Francoska republika Komisiji predložila informacije, ki jih je ta od nje zahtevala v zvezi s pritožbo.
- (2) Z dopisoma z dne 2. aprila 2004 in 24. februarja 2006 so pritožniki predložili dodatne informacije v zvezi s pritožbo.
- (3) Komisija je Francosko republiko z dopisom z dne 20. maja 2008 obvestila o svojem sklepu, da bo v

zvezi z zadevno pomočjo začela postopek iz člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

- (4) Francoska republika je svoje pripombe predložila 18. julija 2008.
- (5) Sklep Komisije, da začne postopek, je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽⁴⁾. Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo svoje pripombe o zadevni pomoči.
- (6) Komisija je pripombe podjetja France Télécom prejela 22. septembra 2008, pri čemer je pripombe pritožnikov po podaljšanju roka prejela 1. oktobra 2008, pripombe telekomunikacijskega operaterja pa 16. oktobra 2008. Komisija je te pripombe nato posredovala Francoski republiki in ji dala možnost, da predstavi svoje pripombe v zvezi s tem, ki jih je ta predložila v dopisu z dne 13. februarja 2009.
- (7) Podjetje France Télécom je svoje pripombe predložilo 16. februarja 2009, pri čemer je Komisijo opozorilo na sodbo Splošnega sodišča z dne 28. novembra 2008 ⁽⁵⁾, ki po njegovem mnenju potrjuje njegove argumente. Telekomunikacijski operater, omenjen v uvodni izjavi 6, je 14. maja 2009 predložil dodatne informacije v zvezi s svojimi pripombami med postopkom, pri čemer se je skliceval na odločbo Komisije z dne 11. februarja 2009 ⁽⁶⁾, ki po njegovem mnenju podpira njegove pripombe.

⁽¹⁾ S 1. decembrom 2009 sta člena 87 in 88 Pogodbe ES postala člena 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Določbe novih členov so vsebinsko enake določbam prejšnjih členov. V tem sklepu je treba sklicevanje na člena 107 in 108 PDEU razumeti kot sklicevanje na člena 87 in 88 Pogodbe ES, kadar je to primerno.

⁽²⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

⁽³⁾ UL C 213, 21.8.2008, str. 11.

⁽⁴⁾ Glej opombo 3.

⁽⁵⁾ Sodba z dne 28. novembra 2008 v združenih zadevah *Hotel Cipriani in drugi proti Komisiji*, T-254/00, T-270/00 in T-277/00, ZOdl., str. II-3269.

⁽⁶⁾ Odločba Komisije 2009/703/ES z dne 11. februarja 2009 o državni pomoči C 55/07 za družbo BT Plc (UL L 242, 15.9.2009, str. 21).

- (8) Predstavniki Komisije in podjetja France Télécom so se na zahtevo podjetja France Télécom sestali 17. decembra 2009, 23. septembra 2010 in 12. oktobra 2010. Podjetje France Télécom je dodatne pripombe predložilo 18. oktobra 2010.
- (9) Francoska republika je 18. marca 2010 na zahtevo Komisije predložila pojasnila in nekatere posodobljene podatke iz prvotnih pripomb ter priložila povzetek teh pripomb.
- (10) Francoski organi so 22. septembra 2010 Komisiji predložili nove pripombe in zahtevali srečanje, ki je bilo organizirano 22. oktobra 2010. Z dopisom z dne 28. oktobra 2010 jim je Komisija posredovala pojasnila dejstev, ki so bila predstavljena na tem srečanju, in dodatne pripombe podjetja France Télécom, pri čemer je Francosko republiko pozvala, naj pripravi morebitne pripombe. Komisija je 17. novembra 2010 posredovala dodatna pojasnila, ki so jih 10. novembra 2010 zahtevali francoski organi za pripravo svojih pripomb.
- (11) Z dopisom z dne 9. decembra 2010, dopolnjenim 24. junija 2011, je Francoska republika predložila svoje dodatne pripombe, dopolnjene z nekaterimi posodobljenimi podatki iz prvotnih pripomb. Srečanja s francoskimi organi sta potekali 28. junija 2011 in 4. julija 2011. Nove pripombe so bile predložene 7. oktobra 2011.

2. PODROBEN OPIS POMOČI

- (12) Ukrepi, ki so predmet tega postopka, zajemajo spremembe, uvedene leta 1996, v zvezi z ureditvijo stroškov podjetja France Télécom, povezanih s plačilom pokojnin za njegove zaposlene s statusom javnih uslužbencev. Prejšnja ureditev je bila vzpostavljena leta 1990 ob ustanovitvi podjetja France Télécom kot podjetja, ki je ločeno od državne uprave. Dejansko je zakon iz leta 1990 povzel predhodno prakso v zvezi s prispevki za socialno varnost podjetja France Télécom. Nova ureditev je bila uvedena leta 1996 ob ustanovitvi podjetja France Télécom kot delniške družbe, kotiranju na borzi in sprostitvi večjega deleža njegovega kapitala na eni strani ter popolnem odprtju trgov, na katerih deluje v Franciji in drugih državah članicah Evropske unije, za konkurenco na drugi strani. Ureditev, ki je bila uvedena leta 1996, večinoma še vedno velja.

2.1 Pravni okvir kadrovske predpisev podjetja France Télécom in njegovih zaposlenih med letoma 1990 in 1996

2.1.1 Kadrovske predpise podjetja France Télécom in položaj njegovih zaposlenih med letoma 1990 in 1996

- (13) V skladu z zakonom št. 90-568 z dne 2. julija 1990 (v nadaljnjem besedilu: zakon iz leta 1990) ⁽⁷⁾ je podjetje

France Télécom javni operater s statusom pravne osebe. Podjetje je prvotno spadalo pod generalni direktorat ministrstva za pošto in telekomunikacije. Na podlagi istega zakona se je celotno lastništvo državnih premočnin in nepremičnin, namenjenih storitvam tega generalnega direktorata, z vso pravico in brezplačno preneslo na podjetje France Télécom.

- (14) Člen 3 zakona iz leta 1990 določa, da mora podjetje France Télécom med drugim: (i) zagotoviti vse javne telekomunikacijske storitve v notranjem in mednarodnem prometu; (ii) vzpostaviti, razviti in uporabljati javna omrežja, potrebna za opravljanje teh storitev, ter zagotoviti njihovo povezanost s tujimi omrežji; (iii) zagotoviti vse druge telekomunikacijske storitve, instalacije in omrežja ter vzpostaviti kabelsko distribucijsko omrežje za razširjanje radijskih ali televizijskih programov.
- (15) Na podlagi člena 29 zakona iz leta 1990 za zaposlene v podjetju France Télécom veljajo posebni kadrovske predpisi, sprejeti na podlagi zakona o pravicah in obveznostih javnih uslužbencev ter zakona o kadrovske predpisih za javno upravo. Zakon iz leta 1990 je omogočal zaposlovanje pogodbenih uslužbencev v okviru kolektivnih pogodb na podlagi okvirne pogodbe, sklenjene med državo in podjetjem. Ta pogodba je za takšno zaposlovanje določala zgornjo mejo 3 % skupnega števila zaposlenih.

- (16) V skladu s predhodno proračunsko prakso je člen 30 zakona iz leta 1990 določal, da sta za financiranje dajatev za socialno varnost zaposlenih odgovorna Francoska republika in podjetje France Télécom:

„Zaposleni in upokojeni sodelavci ministrstva za pošto in telekomunikacije ter javnih operaterjev, za katere veljajo splošni kadrovske predpisi za javne uslužbence, kot tudi po njih upravičene osebe prejemajo boleznine, nadomestila za čas porodniškega dopusta in invalidnine iz zavarovanja prek splošne zavarovalnice PTT pod pogoji, določenimi v knjigi III in v poglavju II naslova 1 knjige VII zakonika o socialni varnosti. Vendar morajo del prispevka, za katerega je na podlagi člena L 712-9 odgovorna država, za svoje javne uslužbence kriti javni operaterji.

V skladu z zakonikom o civilnih in vojaških pokojninah odobrene pokojnine javnim uslužbencem podjetij La Poste in France Télécom obračunava in izplačuje država. Javni operaterji pa morajo v državno blagajno vplačati:

- (a) znesek odtegljaja od plače zaposlenega, katerega stopnja je določena v členu L 61 zakonika o civilnih in vojaških pokojninah;

⁽⁷⁾ Zakon št. 90-568 z dne 2. julija 1990 o organizaciji javnih poštnih in telekomunikacijskih storitev, Uradni list Francoske republike št. 157, 8.7.1990, str. 8069.

(b) dopolnilni prispevek, ki omogoča celotni prevzem pokojninskih izdatkov, ki so priznani ali ki jih mora priznati svojim upokojenim uslužbencem.

Obveznosti, ki izhajajo iz uporabe določb člena L 134-1 zakonika o socialni varnosti za uslužbence podjetij *La Poste* in *France Télécom*, morajo v celoti poravnati javni operaterji.

Po potrebi se z odlokom Državnega sveta določijo pogoji uporabe teh določb.“

- (17) Med letoma 1991 in 1996 se je v skladu s členom 30 zakona iz leta 1990 prispevek delodajalca (tj. dopolnilni prispevek iz točke b) člena 30 zakona iz leta 1990 v svoji prvotni obliki), za katerega je odgovorno podjetje *France Télécom* v okviru zaposlovanja javnih uslužben-

cev, določil glede na razliko med skupnim zneskom pokojnin, ki jih plača Francoska republika, in deležem, ki ga plačajo zaposleni uslužbenci od svojih plač. Podjetje *France Télécom* je bilo tudi vključeno v tako imenovano ureditev nadomestil in čezmernih nadomestil, ki predvidevata prenose za zagotavljanje ravnovesja med pokojninskimi sistemi javnih uslužbencev drugih javnih subjektov. Plačni delež pri financiranju pokojninskih obveznosti uslužbencev je bil določen na podlagi člena L 61 zakonika o civilnih in vojaških pokojninah kot odtegljaj od plače uslužbenca ter je znašal 7,85 % bruto plače po razredih.

- (18) Vplačila podjetja *France Télécom* so se med letoma 1991 in 1996 z 920 milijonov EUR povečala na 1 151 milijonov EUR in so znašala, kot je navedeno spodaj.

Preglednica 1

Vplačila za pokojnine s strani zaposlenih in delodajalca *France Télécom* v obdobju 1991–1996 ⁽⁸⁾

	V milijonih EUR					
	1991	1992	1993	1994	1995	1996
A/ Izplačane pokojnine skupaj	939	983	1 070	1 079	1 173	1 214
a1/ Prispevki zaposlenih	195	201	217	213	229	238
a2/ Prispevek delodajalca	743	782	853	866	944	976
B/ Nadomestilo – čezmerno nadomestilo	176	188	277	136	201	175
Stroški skupaj (A + B)	1 115	1 171	1 348	1 215	1 375	1 389
Skupni delež podjetja <i>France Télécom</i> (a2 + B)	920	970	1 131	1 002	1 146	1 151

- (19) Podjetje *France Télécom* je stroške, povezane s pokojninami, obračunavalo na podlagi plačanih prispevkov. Ker je bilo glede na pričakovan razvoj na področju pokojnin, ki jih je treba plačati nekdanjim javnim uslužbencem, jasno, da se bodo ti stroški povečali, je podjetje *France Télécom* v svoje računovodske izkaze vključilo tudi letno rezervacijo za razporeditev ocenjenega učinka prihodnjih povišanj vplačil za obdobje 30 let. Do leta 1996 je skupni znesek rezervacije tako znašal 23,4 milijarde FRF (3,6 milijarde EUR). Po mnenju francoskih organov Francoska republika kot zavarovatelj ni oblikovala rezerv za te pokojnine ⁽⁹⁾.

2.1.2 Spremembe kadrovskih predpisov podjetja *France Télécom* in položaj njegovih javnih uslužbencev od leta 1996

Kadrovski predpisi podjetja *France Télécom*

- (20) Z zakonom št. 96-660 z dne 26. julija 1996 ⁽¹⁰⁾ (v nadaljnjem besedilu: zakon iz leta 1996) so bile spremenjene nekatere določbe zakona iz leta 1990. Z začetkom

veljavnosti zakona 31. decembra 1996 je bilo podjetje *France Télécom* na eni strani preoblikovano v državno podjetje, za katerega se uporabljajo zakoni, ki veljajo za delniške družbe, če ti niso v nasprotju z zadevnim zakonom, na drugi strani pa se je na podlagi zadevnega zakona bistven del premoženja, pravic in obveznosti pravne osebe javnega prava *France Télécom* brezplačno prenesel na državno podjetje *France Télécom*.

- (21) Kapital podjetja *France Télécom SA* (*France Télécom*) je bil z odlokom določen na 25 milijard FRF (3,8 milijarde EUR) na podlagi lastnih sredstev, prikazanih v bilanci stanja 31. decembra 1995. Delnice podjetja *France Télécom* so bile oktobra 1997 prvič sprejete v trgovanje na pariški borzi *Bourse de Paris* in tudi na borzi *New York Stock Exchange*. Glede na letno poročilo za leto 1998 je bilo 63,6 % kapitala podjetja *France Télécom* v lasti države, 31,2 % v lasti zasebnih vlagateljev, 3,2 % v lasti zaposlenih podjetja *France Télécom* in 2 % v lasti podjetja *Deutsche Telekom*. Francoska republika s prenosom 10,85 % kapitala od 7. septembra 2004 ni imela več večinskega deleža. Ta delež se je nato še naprej zmanjševal, pri čemer je 31. decembra 2008 znašal 26,65 % kapitala. Ker ima Francoska republika 26,65 % glasovalnih pravic in ker ni drugih večjih skupin delničarjev, kljub temu imenuje predsednika – generalnega direktorja, pri čemer je še vedno glavna delničarka

⁽⁸⁾ Zaokroženi zneski.

⁽⁹⁾ *France Télécom*, letno poročilo za leto 1996, str. 35, 60 in 64, ter odgovor francoskih organov z dne 17. marca 2004, točka 4(1)(a).

⁽¹⁰⁾ Zakon št. 96-660 z dne 26. julija 1996 o državnem podjetju *France Télécom*, Uradni list Francoske republike št. 174, 27.7.1996, str. 11398.

podjetja France Télécom in lahko v praksi vpliva na izid glasovanja delničarjev o zadevah, ki zahtevajo navadno večino ⁽¹¹⁾.

Kadrovski predpisi in zaposlovanje oseb v podjetju France Télécom

- (22) Spremembe kadrovskih predpisov podjetja France Télécom, ki jih je predvideval zakon iz leta 1996, so zajemale tudi različne določbe v zvezi z njegovim osebjem. V skladu s tem zakonom pripada skupina javnih uslužbencev podjetja France Télécom državnemu podjetju France Télécom, ki jo tudi upravlja. Osebe s statusom javnega uslužbenca so ohranile takšen status in s tem povezana jamstva. Pogoji zaposlovanja javnih uslužbencev v podjetju France Télécom so enaki kot pri zaposlovanju javnih uslužbencev v javni upravi: njihova zaposlitev je zajamčena in so lahko odpuščeni le v zakonsko določenih primerih, če obstajajo resni razlogi. V zvezi z zaposlovanjem novih oseb je zakon iz leta 1996 podjetju France Télécom omogočil, da do 1. januarja 2002 zaposluje javne uslužbence, hkrati pa lahko zaposluje tudi pogodbeno delavce na podlagi kolektivnih pogodb.

- (23) Podjetje France Télécom je 31. decembra 1996 zaposlovalo 165 200 oseb, od katerih je bilo 94,1 % javnih uslužbencev. Podjetje France Télécom dejansko ni počakalo do izteka skrajnega roka, tj. 1. januarja 2002, ki je določen v zakonu iz leta 1996, in je javne uslužbence nehalo zaposlovati leta 1997. Zaradi tega se je število javnih uslužbencev v desetih letih zmanjšalo za 47 %, in sicer s 133 434 leta 1997 na 69 892 javnih uslužbencev leta 2007. Ta upad je precej izrazitejši od upada skupnega števila zaposlenih v podjetju France Télécom (–25 %), v katerem je bilo 31. decembra 2007 zaposlenih 124 166 oseb.

Prispevki delodajalca za pokojnine podjetja France Télécom

- (24) S členom 6 zakona iz leta 1996 je bil spremenjen tudi člen 30 zakona iz leta 1990, pri čemer sta bili prvotnemu besedilu dodani točki (c) in (d). Zakon določa, da mora podjetje France Télécom v državno blagajno v zameno za obračunavanje in izplačevanje odobrenih pokojnin javnim uslužbencem podjetja France Télécom s strani države vplačati:

„(c) [...] odvezujoči prispevek delodajalca, ki ga je treba plačevati od 1. januarja 1997, sorazmerno s plačanimi zneski za pokojnine kot odtegljaji od plače. Stopnja odvezujočega prispevka se izračuna tako, da se obvezni prispevki za socialno varnost in davki za podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost, izenačijo za tveganja, ki so skupna osebam, zaposlenim v

skladu s splošnim pravom, in javnim uslužbencem. Ta stopnja se lahko revidira, kadar se navedene dajatve spremenijo. Načini določitve in plačila prispevka delodajalca državi so določene z odlokom Državnega sveta;

- (d) [...] izredni pavšalni prispevek, katerega višina in načini plačila so določeni s finančnim zakonom pred 31. decembrom 1996.“

- (25) Poleg tega je bilo z zakonom iz leta 1996 podjetje France Télécom izključeno s področja uporabe mehanizma splošnih in posebnih nadomestil za starost, določenih z zakonom iz leta 1990, kar za podjetje France Télécom pomeni dodatno plačilo nadomestil in čezmernih nadomestil pri prispevku delodajalca, kot je navedeno v preglednici 1. Med letoma 1991 in 1996 so plačani zneski iz tega naslova predstavljali 18 % pokojnin, izplačanih javnim uslužbencem.

- (26) Odvezujoči prispevek delodajalca, uveden z zakonom iz leta 1996, nadomešča dopolnilni prispevek iz točke b) člena 30 zakona iz leta 1990. Ta prispevek temelji na pravični in konkurenčni stopnji na podlagi izenačitve višine obveznih prispevkov za socialno varnost in davkov glede na enako neto plačo. Metoda izenačevanja se opira na rekonstrukcijo tega, kakšna bi bila višina stroškov pri konkurentu, ki zaposluje osebe, za katere velja splošno pravo dajatev za socialno varnost, vključno s pokojninami, s tem da bi jim izplačeval enako neto plačo, kot jo imajo javni uslužbenci v podjetju France Télécom, ter imel enako strukturo zaposlenih.

- (27) Metoda ne vključuje dajatev, ki jih konkurenti vplačujejo za zavarovanje tveganj, ki zaposlenim in javnim uslužbencem niso skupna, zlasti kar zadeva brezposelnost in terjatve zaposlenih v primeru stečajnega postopka ali likvidacije podjetja (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje terjatev iz naslova plač). Med glasovanjem o zakonu iz leta 1996 je zakonodajalec opazil to razliko med podjetjem France Télécom in njegovimi konkurenti ter ugotovil naslednje: „določbe člena 6 lahko podjetje France Télécom razbremenijo dajatev Nacionalne zveze za zaposlovanje v industriji in trgovini (UNEDIC), katerih plačila so njegovi potencialni konkurenti oproščeni“ ⁽¹²⁾.

- (28) Prispevek delodajalca France Télécom, ki se na novo izračuna vsako leto, je izražen v odstotkih bruto plače zaposlenih javnih uslužbencev po razredih. Stopnja tega

⁽¹¹⁾ Referenčni dokument France Télécom, 2008, vложен pri organu za finančne trge, str. 18.

⁽¹²⁾ Senat, Poročilo št. 406 v imenu odbora za gospodarske zadeve in načrtovanje o osnutku zakona o državnem podjetju France Télécom, ki ga je pripravil Gérard Larcher, str. 17.

prispevka delodajalca je bila med letoma 1997 in 2010 v povprečju [...] (*) % in je po ugotovitvah Francoske republike znašala, kot je navedeno v preglednici 2.

Preglednica 2

Odvezujoči prispevek delodajalca, ki ga je plačevalo podjetje France Télécom v obdobju 1997–2010

Leto	Stopnja prispevka	V milijonih EUR
1997	36,20 %	1 088,9
1998	35,40 %	1 069,6
1999	36,70 %	1 108,5
2000	36,40 %	1 085,0
2001	37,00 %	1 088,6
2002	37,70 %	1 100,1
2003	37,60 %	1 085,0
2004	[...] %	1 048,6
2005	[...] %	984,6
2006	[...] %	957,6
2007	[...] %	917,6
2008	[...] %	859,2
2009	[...] %	805,4
2010	[...] %	744,5

(29) S prenehanjem zaposlovanja javnih uslužbencev leta 1997 se je število zaposlenih javnih uslužbencev v podjetju de France Télécom omejilo. Kljub upokojitvi večjega števila javnih uslužbencev med letoma 1991 in 2010 je iz preglednice razvidno, da je bil prispevek delodajalca v višini 744 milijonov EUR, ki ga je plačalo podjetje France Télécom leta 2010, nižji za 407 milijonov EUR pri stroških za pokojnine, ki jih je podjetje plačalo Francoski republiki pred začetkom veljavnosti reforme leta 1996, ter enakovreden samemu prispevku delodajalca, ki ga je podjetje France Télécom plačalo pred 20 leti leta 1991 (1 151 milijonov EUR leta 1996 in 743 milijonov EUR leta 1991, glej preglednico 1).

(30) Tako se zaradi reforme, ki je bila uvedena z zakonom iz leta 1996, višina prispevka podjetja France v absolutni vrednosti zmanjšuje in ni več vezana na število javnih uslužbencev, ki se upokojijo. V skladu z zakonom iz leta 1996 so se stroški prenesli na državo, medtem ko je

senat napovedal bistveno povečanje stroškov pokojnin od leta 2005, in sicer na 13 milijard FRF (1,98 milijarde EUR) leta 2007, 21,5 milijard FRF (3,3 milijarde EUR) leta 2017 in 34 milijard FRF (6,1 milijarde EUR) leta 2027 ⁽¹³⁾.

(31) V razpravah o osnutku zakona v narodni skupščini in senatu se je omenjal prenos stroškov za pokojnine v državni proračun v višini 250 milijard FRF, ki jih letni prispevki v višini 100 milijard FRF in izredni prispevek v višini 40 milijard FRF ne bi pokrili, tudi če bi se dodali celo prihodki od prodaje dela delnic podjetja. V teh razpravah je bil najvišji znesek izrednega prispevka ocenjen na 40 milijard FRF, da bi se ti novi in visoki stroški za državo zmanjšali. Ta znesek je bil določen v posvetovanju z bankirji, in sicer za samo deset let, tako da bi bil združljiv s stopnjo zadolženosti glede na lastni kapital v višini 150 % ter bi ustrezal rezervacijam za pokojnine, ki jih oblikuje podjetje, in dodatnim stroškom za državo, kar bi povzročilo razliko med izplačanimi pokojninami in v bodoče prejetimi odvezujočimi prispevki ⁽¹⁴⁾.

(32) Cilj nadomestila države je bil izpostavljen v besedilu člena 30 zakona, ki ga je izglasoval zakonodajalec, med razpravami o osnutku zakona iz leta 1996 in tudi v letnem poročilu podjetja France Télécom za leto 1997, ki se sklicuje na „plačilo izrednega prispevka Francoski republiki v višini 37,5 milijarde frankov, ki je vezan na prihodnje pokojnine nekdanjih javnih uslužbencev“ ⁽¹⁵⁾. Z rezervacijami, ki jih je oblikovalo podjetje France Télécom, je to lahko zmanjšalo neto sredstva, ki jih je treba zagotoviti, saj naj bi v enem letu poravnalo dodatni strošek reforme za državo za obdobje desetih let.

(33) Zato se zdi, da se je rezervacija, namenjena razporeditvi učinka prihodnjih povišanj prispevkov zaradi zakona iz leta 1990, ki jo je letno oblikovalo podjetje France Télécom v skupnem znesku 23,4 milijarde FRF (3,6 milijarde EUR) leta 1996, upoštevala pri določitvi zneska izrednega prispevka (ali doplačila). Z delom tega prispevka, ki ne ustreza oblikovanim rezervacijam, bi se kril ta dodatni strošek za obdobje desetih let. Pri določitvi zneska prispevka se je upošteval znesek, ki ga je pred tem podjetje že določilo kot rezervacijo, kot nedvoumno izhaja iz takratnih razprav.

(34) Ker je letni prispevek delodajalca, ki ga uvaža zakon iz leta 1996, odvezujoč, je obveznost podjetja France Télécom od takrat omejena na plačilo tega prispevka in ne zajema drugih obveznosti kritja morebitnih primanjkljajev v prihodnosti ali obveznosti v okviru pokojninskega sistema za njegove javne uslužbence niti v okviru

(*) Podatki ali deli besedila med oglatimi oklepaji [...] so zaupni ali se obravnavajo kot poslovna skrivnost.

⁽¹³⁾ Senat, zgoraj navedeno Poročilo Gérarda Larcherja št. 406, str. 15.

⁽¹⁴⁾ Narodna skupščina, zapisnik o razpravi z dne 26. junija 1996, str. 4 do 6 in 20. Senat, zapisnik zasedanja z dne 10. junija 1996, str. 6.

⁽¹⁵⁾ France Télécom, letno poročilo za leto 1996, str. 56.

drugih sistemov javne uprave. Računovodska rezervacija je tako na podlagi zakona iz leta 1996 postala brezpredmetna. Rezervacija je bila v izkaz poslovnega izida z dne 31. decembra 1996 vključena kot prihodek podjetja France Télécom, in sicer v vrednosti 17,5 milijarde FRF (2,7 milijarde EUR) pri neto rezultatu ⁽¹⁶⁾.

(35) Poleg tega je bil izredni pavšalni prispevek, ki ga predvideva zakon iz leta 1996 kot protidajatev za obračunavanje in izplačevanje odobrenih pokojnin uslužbencem podjetja France Télécom s strani države, na podlagi finančnega zakona za leto 1997 določen na 37,5 milijarde FRF oziroma 5,71 milijarde EUR. Sredstva zanj so se zbrala s povečanjem kratkoročnih in dolgoročnih dolgov podjetja ⁽¹⁷⁾, plačal pa se je v več obrokih med januarjem in oktobrom leta 1997. Zaradi prejema tega izrednega prispevka se je primanjkljaj francoske javne uprave leta 1997 zmanjšal na 41,8 milijarde EUR. Brez tega prispevka bi primanjkljaj v navedenem letu predstavljal 3,7 % BDP.

(36) Ta prispevek je prejel javni zavod za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom, ustanovljen s finančnim zakonom za leto 1997. Poleg morebitnih finančnih produktov, ki jih ustvari, je izredni prispevek edini prejemek zavoda. Njegovi stroški so v obliki letnega vplačila v državni proračun, ki je od leta 2006 knjižen kot prejemek na posebnem pokojninskem računu za civilne in vojaške državne pokojnine. To plačilo je bilo za leto 1997 določeno v višini ene milijarde FRF (152,4 milijona EUR), pri čemer se vsako leto poveča za 10 %, razen če je v finančnem zakonu določeno drugače. Javni zavod preneha delovati, ko svoje prejemke v celoti vrne državi ⁽¹⁸⁾.

(37) Na podlagi uporabe določb, predvidenih v finančnem zakonu za leto 1997, ki določa letna vplačila, je bilo trajanje delovanja javnega zavoda leta 1999 ocenjeno na 17 let, pri čemer je prihodek v njegovo blagajno izključen ⁽¹⁹⁾. Na podlagi letnih plačil, ki so višja od

plačil, predvidenih v finančnem zakonu za leto 1997, je bilo to obdobje krajše. Kot je razvidno iz preglednice 3, je skupni znesek letnih plačil zavoda leta 2010 dosegel že 5,47 milijarde EUR. Prenehanje delovanja zavoda na podlagi vračila razpoložljivih sredstev v celoti je bilo predvideno 31. decembra 2011 ⁽²⁰⁾. Tako finančni zakon za leto 2011 predvideva plačilo 243 milijonov EUR na poseben pokojninski račun za to leto, s katerim bi se morali odplačati prejemki zavoda ⁽²¹⁾.

(38) V vsakem primeru je znesek izrednega prispevka v višini 37,5 milijarde FRF, dodeljenega javnemu zavodu za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom leta 1997, nižji od 40 milijard FRF, tj. zneska, ki se je omenjal med razpravo o osnutku zakona za leto 1996. Cilj pri določitvi višine tega prispevka je bil nadomestiti dodatni strošek za državo, ki je posledica uporabe zakona iz leta 1996, čeprav je bil leta 1997 vplačan v državni proračun, kateremu je letno zagotavljal sredstva za izplačevanje civilnih in vojaških pokojnin.

(39) Plačni delež financiranja pokojninskih obveznosti javnih uslužbencev, določen na podlagi člena L 61 zakonika o civilnih in vojaških pokojninah, od ustanovitve javnega operaterja France Télécom leta 1991 z zakonom iz leta 1996 ni bil spremenjen. Prav tako se z zakonom iz leta 1990 in 1996 ni spremenil pokojninski sistem za osebe, zaposlene v skladu z zasebnim pravom podjetja France Télécom, pri čemer gre pri tem za sistem za osebe, zaposlene v skladu s splošnim pravom na področju socialnega varstva za pokojninsko zavarovanje, ki je bil dopolnjen s sistemoma AGIRC za vodstveni in strokovni kader in ARRCO za zaposlene, ki niso vodstveni in strokovni kader. Na podlagi tega sistema podjetje France Télécom in osebe, ki so pri njem zaposlene v skladu z zasebnim pravom, prevzamejo obveznosti, enake obveznostim konkurenčnih podjetij, predvsem kar zadeva plačilo odvezujočih prispevkov s strani delodajalca.

⁽¹⁶⁾ France Télécom, letno poročilo za leto 1996, str. 35, 60 in 64.

⁽¹⁷⁾ France Télécom, letno poročilo za leto 1996, str. 70 do 73. V opombi 15 računovodskih izkazov je omenjeno povečanje kratkoročnih dolgov s 6,2 milijarde FRF na 30,8 milijarde FRF in dolgoročnih dolgov s 66,9 milijarde FRF na 74,2 milijarde FRF, kar predstavlja skupno povišanje za 31,8 milijarde FRF v poslovnem letu 1996. Po mnenju revizorjev je povečanje dolgov podjetja leta 1996, pri katerem skoraj tri četrtine predstavlja povečanje v okviru kratkoročnih komercialnih zapisov, posledica financiranja izrednega prispevka v višini 37,5 milijarde FRF, dolgovanega državi. Povprečna obrestna mera za dolg podjetja France Télécom je 31. decembra 1996 znašala 4,33 % za kratkoročno obdobje ter 6,57 % za kratkoročno in dolgoročno obdobje.

⁽¹⁸⁾ Člen 46 finančnega zakona št. 96-1181 za leto 1997, Uradni list francoske republike št. 304, 31.12.1996, str. 19490.

⁽¹⁹⁾ Poročilo št. 3030 o osnutku finančnega zakona za leto 1997, ki ga je Philippe Auberger predstavil v narodni skupščini, str. 453.

⁽²⁰⁾ Letno plačilo zavoda je bilo povišano za 1 milijardo EUR za potrebe po operativnih sredstvih na posebnem pokojninskem računu. Druga odstopanja od zgornje meje 10 % letnega plačila zaradi potreb po financiranju posebnega računa, ki se kažejo v večjih letnih plačilih, so se izvajala od leta 2006, glej Prilogo 37 z naslovom Socialni in pokojninski sistemi – Pokojnine, št. 1198 (poglavje II-2 B-3) k Poročilu št. 1127 o osnutku finančnega zakona za leto 2008, ki ga je Gilles Carrez predstavil v narodni skupščini. Glej tudi poročilo generalnega inšpektorata za finance M2007-005-02 z naslovom Večletno upravljanje javnih financ, april 2007, Priloga VI, str. 9.

⁽²¹⁾ Priloga (Etats législatifs annexés) k finančnemu zakonu št. 2010-1657 za leto 2011 z dne 29. decembra 2010, oddelek III, Posebni račun, Pokojnine, vrstica 60, Uradni list Francoske republike št. 302, 30.12.2010, str. 23033. V Prilogi 37 z naslovom Socialni in pokojninski sistemi – Pokojnine, št. 1198, je zakonodajalec leta 2008 predvidel, da bi se 31. decembra 2011 s plačilom 252 milijonov EUR odplačala razpoložljiva sredstva javnega zavoda na podlagi letnega plačila 626 milijonov EUR za leto 2010, medtem ko je dejansko plačilo znašalo 635,8 milijona EUR. Zdi se, da razlika 10 milijonov EUR pojasnjuje plačilo 243 milijonov EUR, kot predvideva finančni zakon iz leta 2011.

Ocene stroškov za Francosko republiko, ki izhajajo iz reforme, uvedene z zakonom iz leta 1996

- (40) V okviru reforme, uvedene z zakonom iz leta 1996, je svet aktuarjev, izbran kot odbor Francoske republike, ocenil, da bi se obračunavanje in izplačevanje dodeljenih pokojnin zaposlenim in upokojenim javnim uslužbencem podjetja France Télécom s strani države povišalo na 242 milijard FRF (36,9 milijarde EUR ⁽²²⁾) v dejanski vrednosti, predvideni za 1. januar 1997 ⁽²³⁾. Ta znesek je podoben znesku, zaokroženem na 250 milijard FRF, ki se je omenjal v senatu. Odvezujoči prispevek delodajalca, ki ga je podjetje France Télécom plačalo v zameno, je bil na podlagi enakih aktuarskih predpostavk ocenjen na 15,2 milijarde EUR, k čemur je treba dodati doplačilo ali izredni prispevek v višini 5,7 milijarde EUR, v celoti poravnan oktobra 1997. Francoski organi ocenjujejo, da bodo ob začetku veljavnosti reforme prihodnji prispevki od plač znašali [...] milijard EUR. Neto izdatki, ki jih je podjetje France Télécom preneslo na Francosko republiko in kot so bili ocenjeni leta 1996, so znašali [...] milijard EUR.

- (41) Za obdobje desetih let (od 1997 do 2006), ki je bilo navedeno med razpravami o osnutku zakona iz leta 1996, je skupni znesek dajatev, ki jih je treba plačati po oceni odbora aktuarjev, izbranega kot sveta Francoske republike, znašal [...] milijard EUR. V tem obdobju je bil skupni znesek dajatev, ki so bile dejansko plačane, skoraj enak, tj. [...] milijard EUR, pri čemer je napovedana razlika manjša od 0,83 % ⁽²⁴⁾. S tem se naknadno potrjuje točnost napovedi, predstavljenih na razpravah o zakonu.

- (42) Na podlagi teh podatkov je mogoče ugotoviti, da zneski in njihova utemeljitev, o katerih se je razpravljalo v narodni skupščini in senatu za določitev višine doplačila ali izrednega prispevka podjetja France Télécom, ustrezajo velikostnim razredom, ki so bila preverjena naknadno med desetletnim obdobjem, omenjenim v

razpravah o osnutku zakona. Najvišji znesek napovedanega izrednega prispevka, tj. 6 milijard EUR (40 milijard FRF), dejansko ustreza rezervacijam, ki jih je oblikovalo podjetje do leta 1996, da bi doseglo rešitev za prihodnje stroške za pokojnine, predvidene v višini 3,6 milijarde EUR (23,4 milijarde FRF), k čemur se v breme države prištejejo razlika 2,4 milijarde EUR med prispevki delodajalca in delojemalca v obdobju 1997–2006 ter dajatve, ki jih je treba plačati in so bile leta 1996 ocenjene za enako obdobje desetih let.

- (43) Poleg tega je iz informacij, ki jih je posredovala Francoska republika in so povzete v preglednici 3, razvidno, da so skupni stroški pokojnin za javne uslužbence podjetja France Télécom, ki ga krije Francoska republika na podlagi reforme iz leta 1996, dosegli [...] milijard EUR. Stroški, ki jih krije država, predstavljajo doplačilo razlike med letnimi prispevki podjetja France Télécom in njegovih zaposlenih javnih uslužbencev ter pokojninskimi dajatvami upokojenih javnih uslužbencev za vsako leto, pri čemer se odštejejo letna plačila javnega zavoda za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom. V obdobju 1997–2010 so se stroški spremenili, kot je prikazano v spodnji preglednici.

Preglednica 3

Stroški Francoske republike na podlagi reforme iz leta 1996 (1997–2010)

V milijonih EUR

	Prispevki (delodajalca in delojemalca)	Letna plačila javnega zavoda za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom	Plačane dajatve	Stroški države
1997	[...]	152,4	[...]	[...]
1998	[...]	167,7	[...]	[...]
1999	[...]	184,5	[...]	[...]
2000	[...]	202,9	[...]	[...]
2001	[...]	223,2	[...]	[...]
2002	[...]	245,5	[...]	[...]
2003	[...]	270,0	[...]	[...]
2004	[...]	297,1	[...]	[...]
2005	[...]	326,9	[...]	[...]
2006	[...]	1 359,5	[...]	[...]
2007	[...]	395,4	[...]	[...]

⁽²²⁾ Znesek 36,9 milijarde EUR (242 milijard FRF) ustreza vrednosti, predvideni za prihodnje obveznosti na dan 1. januarja 1997. Torej je ta znesek ustrežnejši za oceno zadevnih ukrepov in se razlikuje od zneska 35,7 milijarde EUR (243 milijard FRF), navedenega v točki 24 sklepa o začetku postopka preiskave, ki ustreza vrednosti, predvideni za prihodnje obveznosti na dan 1. januarja 1996 ali pred začetkom veljavnosti zakona iz leta 1996.

⁽²³⁾ Takšna ocena, ki zajema celotno obdobje do prenehanja finančnih obveznosti Francoske republike v razmerju do upokojenih javnih uslužbencev in njihovih upravičencev, mora temeljiti na več predpostavkah, zlasti v zvezi s porokami, rojstvi, datumi upokojitve in smrti zadevnih oseb, kar je odvisno tudi od sprejetja diskontne stopnje, ki je v tem primeru 7 %. Aktuar JWA, ki ga je pooblastila francoska vlada, meni, da naj bi se ta stopnja dvignila, saj ob 2-odstotnem odbitku od vrednosti inflacije ta ostaja 5 % neto vrednosti diskontne stopnje, tj. „vrednost, ki jo je treba primerjati npr. z maksimalno vrednostjo 3,5 %, ki jo dovoljuje francoski zakon za diskontni tok pokojninskih rent“. Glej Poročilo JWA v prilogi 2 k dopisu francoskih organov z dne 17. marca 2004, str. 6 in 13 do 15.

⁽²⁴⁾ Pripombe Francoske republike z dne 9. decembra 2010 in podjetja France Télécom (Poročilo JWA) z dne 18. oktobra 2010.

V milijonih EUR

	Prispevki (delodajalca in delojemalca)	Letna plačila javnega zavoda za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom	Plačane dajatve	Stroški države
2008	[...]	435,0	[...]	[...]
2009	[...]	578,0	[...]	[...]
2010	[...]	635,8	[...]	[...]
Skup- aj	[...]	5 473,9	[...]	[...]

- (44) Zneski letnih plačil javnega zavoda za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom, plačani leta 1997, zaradi določb finančnega zakona za leto 1997, ki ta plačila ureja, ne ustrezajo zneskom dajatev, kot so bile ocenjene ali dejansko izplačane upokojenim uslužbencem podjetja France Télécom, niti stroškom, ki jih mora kriti država, ter niso bili določeni glede na navedene zneske. Pregled zneskov, ki so bili dejansko vrnjeni, potrjuje to nepovezanost. Kljub izrednemu prispevku, ki ga je podjetje France Télécom plačalo leta 1997, je iz preglednice 3 razvidno, da so dajatve, izplačane upokojenim javnim uslužbencem podjetja France Télécom, od leta 2004 presegale letna sredstva, z izjemo leta 2006.
- (45) Tako plačila letnih prispevkov podjetja France Télécom in letna plačila zavoda, ki upravlja izredni prispevek, ločeno in predhodno niso namenjena dajatvam za upokojeno osebo podjetja France Télécom v okviru posebnega pokojninskega računa. Če bi se izredni prispevek dejansko namenil samo financiranju zadevnih dajatev od leta 1997, in sicer namesto sistema plačila zneska, ki se letno poveča za 10 %, kot je predvideno s finančnim zakonom iz leta 1997, bi javni zavod prenehal delovati konec leta 2008 in ne konec leta 2011, kot je bilo predvideno, ob upoštevanju zneska, ki se ne bi kril z letnimi prispevki iz preglednice 3. V vsakem primeru pa bi se v obeh primerih znesek izrednega prispevka porabil do 31. decembra 2011.

2.2 Postopno odpiranje in nato popolno odprtje telekomunikacijskih trgov

- (46) Reforma financiranja pokojnin javnih uslužbencev podjetja France Télécom se je začela izvajati v okviru popolnega odprtja za konkurenco na trgih storitev, na katerih je delovalo podjetje France Télécom. Od leta 1988 se je sektor telekomunikacij postopno liberaliziral v skladu z Direktivo Komisije 88/301/EGS z dne 16. maja 1988 o konkurenci na trgih za telekomunikacijsko terminalsko opremo⁽²⁵⁾ in Direktivo Komisije 90/388/EGS z dne 28. junija 1990 o konkurenci na trgih za telekomunikacijske storitve⁽²⁶⁾. Direktiva 90/388/EGS določa

ukrepe za liberalizacijo, ki jih je treba izvesti pred 31. decembrom 1990, na področju sporočanja podatkov in storitev govorne telefonije ter podatkov za podjetniška omrežja in zaprte skupine uporabnikov. Cilj Direktive Komisije 96/19/ES z dne 13. marca 1996 o spremembi Direktive 90/388/EGS v zvezi z izvajanjem popolne konkurence na telekomunikacijskih trgih⁽²⁷⁾ je popolna liberalizacija sektorja telekomunikacij od 1. januarja 1998.

- (47) V zakonu št. 96-659 z dne 26. julija 1996 o ureditvi telekomunikacij so določeni pogoji, ki zagotavljajo popoln učinek liberalizacije sektorja z odpravo monopola podjetja France Télécom na fiksno telefonijo in prenos podatkov ter z ureditvijo tarif in medsebojnih povezav s konkurenti. Podjetje France Télécom je imelo nedvomno vodilno vlogo s tržnim deležem, ki se je v obdobju 1997–2002 s 53,3 % zmanjšal na 49,8 %, tudi v drugih sektorjih, kot so trgi mobilne telefonije, čeprav zanje ne veljajo izključne pravice in so konkurenčni od leta 1987⁽²⁸⁾. Z zakonom št. 96-659 so bile podjetju France Télécom zaupane naloge splošnega gospodarskega pomena in predvidena vzpostavitev sklada za financiranje obveznosti v zvezi s tem, ki ga podpirajo konkurenti.
- (48) Kot posledica uporabe določb iz uvodnih izjav 46 in 47 se je podjetje France Télécom od leta 1988 soočalo s prihodom konkurentov, med katerimi so bili nekateri v delni lasti mednarodnih skupin, na trge blaga in storitev, na katerih je podjetje delovalo v Franciji, pri čemer so bili nekateri od teh trgov čezmejni, npr. trg za mobilno telefonijo ali mednarodne komunikacije. To gibanje se je okrepilo na trgih, liberaliziranih od leta 1998. Poleg tega je podjetje France Télécom sklenilo partnerstva s tujimi operaterji, na primer leta 1996 z Deutsche Telekom in Sprint (Global One), pri čemer je od leta 1997 povečalo število partnerstev in naložb v Italiji (Wind) in na Nizozemskem (Casema) ali pa je pridobilo mobilne licence na Danskem in Portugalskem⁽²⁹⁾.
- (49) Reforma financiranja pokojnin podjetja France Télécom se je torej začela hkrati z liberalizacijo trga na ravni Evropske unije. Vplivala je na trg, popolnoma odprti za konkurenco, na katerem je podjetje France Télécom sklenilo partnerstva in izvedlo pomembne naložbe v drugih državah članicah. Dejansko se zdi, da je bila želja po spodbujanju širjenja podjetja France Télécom na še druge evropske trge poleg francoskega trga podlaga za zakon iz leta 1996 in odprtje podjetja zasebnemu kapitalu, kot izhaja iz izjav med razpravo o projektu, v katerih se omenjajo „ambicije, ki jih je imela francoska vlada za svojega paradnega konja, podjetje France Télécom“⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ UL L 74, 22.3.1996, str. 13.

⁽²⁸⁾ Glej letno poročilo podjetja France Télécom za leto 1997 in poročilo organa za regulacijo telekomunikacij za leti 1997 in 2002, ki sta objavljeni na naslovu: <http://www.arcep.fr/index.php?id=2105>.

⁽²⁹⁾ France Télécom, letno poročilo za leto 1997.

⁽³⁰⁾ Narodna skupščina, zapisnik o razpravi z dne 26. junija 1996, str. 3.

⁽²⁵⁾ UL L 131, 27.5.1988, str. 73.

⁽²⁶⁾ UL L 192, 24.7.1990, str. 10.

- (50) Podjetje France Télécom je trenutno glavni ponudnik širokopasovnega internetnega dostopa in tretji mobilni operater v Evropi ter eno od vodilnih svetovnih podjetij, ki ponujajo telekomunikacijske storitve večnacionalnim podjetjem. Podjetje France Télécom je zunaj Francije zelo dejavno prek podružnic, pri čemer so najpomembnejše v Španiji, Združenem kraljestvu, na Poljskem, Slovaškem, v Belgiji in Avstriji ⁽³¹⁾.

3. RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

- (51) Komisija je v sklepu o začetku postopka preiskave predstavila svojo predhodno oceno ukrepov, uvedenih z zakonom iz leta 1996, pri čemer jih je primerjala z referenčnim okvirom za obvezne prispevke za socialno varnost in davke podjetja France Télécom v skladu z zakonom iz leta 1990. Komisija je menila, da naj bi ti ukrepi prek državnih sredstev zagotavljali selektivno prednost podjetju France Télécom, kar bi lahko izkrivljalo konkurenco in vplivalo na trgovino med državami članicami, ter bi lahko predstavljali državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

- (52) Poleg tega je Komisija ugotovila, da kolikor ti ukrepi pomenijo državno pomoč, ta ni bila priglašena Komisiji, preden se je začela izvajati, čeprav jo je treba v skladu s sodno prakso šteti za novo pomoč. Francoska republika tako ni izpolnila svoje obveznosti priglasitve v skladu s Pogodbo, zato je treba ukrep šteti za nezakonit.

- (53) Komisija je sklenila, da lahko na podlagi točke (c) člena 107(3) PDEU preuči združljivost pomoči z notranjim trgov. Komisija je tudi navedla, da je na podlagi iste določbe ugotovila, da je pomoč, dodeljena podjetju *La Poste* v času reforme načina financiranja pokojnin njegovih javnih uslužbencev, združljiva z notranjim trgov ⁽³²⁾, ter da se ob upoštevanju podobnosti teh dveh primerov zdi ustrezno izvesti podobno analizo.

- (54) Komisija je v okviru svoje predhodne preučitve združljivosti z notranjim trgov in kljub podobnostim z reformo financiranja pokojnin podjetja *La Poste* Francoski republiki sporočila naslednje dvome:

- (a) prvič, Komisija je ugotovila, da stopnja odvezujočega prispevka, ki se za podjetje France Télécom uporablja od leta 1997, ne zagotavlja konkurenčne enakosti (enakih konkurenčnih pogojev) glede na njegove konkurente, pri čemer je poudarila, da ni imela na voljo podrobnih informacij, ki bi dokazovale, da so stopnje prispevka, ki jih plačuje podjetje France

Télécom, enake stopnjam, ki jih plačujejo zasebna podjetja splošnega prava, ki delujejo v sektorju telekomunikacij v Franciji. To izhaja iz dejstva, da stopnja, ki se uporablja za podjetje France Télécom, vključuje le prispevke za tveganja, ki so skupna osebam, zaposlenim v skladu s splošnim pravom, in javnim uslužbencem, ter v skladu s tem izključuje prispevke za tveganja, ki niso skupna, kot je brezposelnost ali neizplačilo plač v primeru stečajnega postopka ali likvidacije podjetja;

- (b) drugič, Komisija ni imela dovolj informacij o učinkih zmanjšanja stroškov za pokojnine na konkurenco, da bi ocenila, ali morebitni pozitivni učinki odtehtajo negativne učinke. V ta namen je morala Komisija upoštevati tudi dejstvo, da podjetje France Télécom še ni v celoti vrnilo nezakonite in nezdržljive pomoči v skladu z Odločbo Komisije z dne 2. avgusta 2004 o državni pomoči Francije za France Télécom (v nadaljnjem besedilu: odločba o uporabi davka od dohodka za podjetje France Télécom) ⁽³³⁾, pri čemer Francija zahtev iz te odločbe ni izpolnila v predpisanem roku, kot je ugotovilo Sodišče ⁽³⁴⁾.

4. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (55) Pripombe zainteresiranih strani so povzete v oddelkih 4.1 do 4.3.

4.1 Podjetje France Télécom

- (56) Podjetje France Télécom v svojih pripombah, ki jih ocenjuje kot dopolnilne k pripombam, ki jih je predložila Francoska republika, ugotavlja, da se sooča s problemom kronične pre zaposlenosti, povezane z njegovimi prejšnjimi upravnimi kadrovskimi predpisi, in da za zadevno skupino prebivalstva nima enakih možnosti pretočnosti zaposlovanja kot njegovi konkurenti. Zato si mora podjetje France Télécom še bolj prizadevati za prihranitev 180 milijonov EUR, kar je enako 4,5 % stroškov za plače v primerjavi z 2,9 % za povprečje francoskih podjetij. Podjetje France Télécom navaja tudi, da so plače višje za približno [...] % pred zvišanji in dodatki. Ker podjetje France Télécom ni moglo izvajati socialnih načrtov, je v obdobju 1996–2006 financiralo stroške mehanizmov za izplačevanje dodatkov ob upokojitvi javnih uslužbencev, kot je dopust ob izteku poklicne poti, v višini več kot 8 milijard EUR.

- (57) Drugič, podjetje France Télécom meni, da so bili stroški za pokojnine, financirani v obdobju 1990–1996, nenormalno visoki in so ga glede na njegove zasebne konkurente postavili v neugoden strukturni položaj v smislu

⁽³¹⁾ V zvezi s tem glej referenčni dokument France Télécom, 2008, vložen pri organu za finančne trge, zlasti „Opis dejavnosti“, str. 25–122.

⁽³²⁾ Odločba Komisije z dne 10. oktobra 2007 v zadevi C 43/06 (UL L 63, 7.3.2008, str. 16).

⁽³³⁾ Odločba Komisije 2005/709/ES, notificirana pod številko C(2004) 3061, UL L 269, 14.10.2005, str. 30.

⁽³⁴⁾ Sodba z dne 18. oktobra 2007 v zadevi *Komisija proti Franciji*, C-441/06, ZOdl., str. I-8887.

sodbe Combis⁽³⁵⁾, pri čemer se kot referenčni okvir za presojo običajnega ali neobičajnega značaja navedenih stroškov za konkurente uporablja sistem splošnega prava. Načela iz sodbe Combis so bila potrjena že v sodbi Splošnega sodišča v zadevi Hotel Cipriani⁽³⁶⁾. Podjetje France Télécom se ne strinja, da položaj edinega operaterja, torej v tem primeru njega samega, pred reformo, uvedeno z zakonom iz leta 1996, in po njej pomeni ustrezen primerjalni okvir za presojo obstoja gospodarske prednosti v smislu sodne prakse. Tudi če bi se moral referenčni okvir omejiti na podjetje France Télécom pred reformo iz leta 1996 in po njej, se ukrep ne bi mogel šteti za selektivnega, ker bi se v navedenem okviru uporabljal homogeno.

- (58) Iz tega bi izhajalo, da zadevni ukrepi ne pomenijo državne pomoči v smislu Pogodbe, ker odpravljajo neobičajno strukturno pomanjkljivost podjetja France Télécom, niti se ne morejo šteti za selektivno prednost, ki je element državne pomoči.
- (59) Podjetje France Télécom poleg tega meni, da bi bila državna pomoč, če bi bila dokazana, združljiva z notranjim trgom na podlagi meril iz odločbe Komisije o pokojninskem sistemu podjetja La Poste (v nadaljnjem besedilu: odločba o La Poste)⁽³⁷⁾. Poseben značaj sistema navedenega podjetja, in sicer plačevanje prispevka, izračunanega samo na podlagi skupnih tveganj, ne pomeni, da je bilo podjetje France Télécom od leta 1996 glede na svoje konkurente v ugodnejšem položaju: poleg strukturnih pomanjkljivosti v zvezi s statusom javnih uslužbencev, ki jih podjetje France Télécom zaposluje, je moralo to kriti visoke stroške v zvezi z reformo iz leta 1996, za katere je treba preučiti združljivost z notranjim trgom in ki znašajo 5,7 milijarde EUR, kar močno presega znesek, ki bi ga moralo plačati podjetje France Télécom, če bi za njegov prispevek veljala tveganja, ki niso skupna.
- (60) Podjetje France Télécom navaja, da je Komisija v odločbi o La Poste⁽³⁸⁾ priznala, da znesek izrednega enotnega prispevka (2 milijardi EUR) v okviru reforme, ki je začela veljati po uradni priglasitvi, vendar pred odločbo Komisije, nadomešča prispevke za tveganja, ki niso skupna, dokler se znesek enotnega prispevka ne izčrpa. Po mnenju podjetja France Télécom ni nobenega dokaza, da bi Komisija izključevala to načelo, saj politične izjave iz časa razprave o osnutku zakona iz leta 1996 ne kažejo, da naj bi znesek pavšalnega prispevka podjetja France Télécom zakonodajalec določil tako, da se deset let ohrani obstoječe stanje.

- (61) Poleg tega bi bili podatki iz leta 1996 v nasprotju s trditvijo, da se je znesek 5,7 milijarde EUR takrat določil tako, da je natančno ustrezal dodatnim stroškom za državo zaradi uporabe zakona iz leta 1996 za desetletno obdobje, pri čemer bi se vsako leto nadomestili manjši letni stroški, ki jih krije podjetje, tudi ob upoštevanju stroškov nadomestil med pokojninskimi sistemi, katerih plačila je bilo podjetje France Télécom leta 1996 oproščeno⁽³⁹⁾. Znesek izrednega prispevka bi pomenil splošno povračilo Francoski republiki zaradi reforme. Zato bi ga bilo treba upoštevati pri analizi konkurenčne pravičnosti od začetka veljavnosti reforme leta 1997.

- (62) Nazadnje, podjetje France Télécom ocenjuje, da ukrep ne povzroča negativnih vplivov na konkurenco, saj bi bilo brez reforme leta 1996 konkurenčno zelo omejeno na trgih, na katerih je cilj Unije liberalizacija, ter da so francoski organi od tedaj v celoti ravnali v skladu z odločbo o uporabi davka od dohodka za podjetje France Télécom⁽⁴⁰⁾.

4.2 Pritožniki

- (63) Pritožniki se strinjajo s presojo Komisije iz sklepa o začetku postopka, kar zadeva obstoj državne pomoči v smislu Pogodbe pri zmanjšanju stroškov za pokojnine, ki jih mora plačati podjetje France Télécom, na podlagi zakona iz leta 1996. Glede na obrazložitev iz navedenega sklepa, v kateri po mnenju pritožnikov manjka količinska opredelitev, bi znesek pomoči znašal 12,3 milijarde EUR, v nobenem primeru pa ne bi bil manjši od 9,9 milijarde EUR⁽⁴¹⁾. Pritožniki menijo, da se ukrep šteje za državno pomoč zaradi njegovih učinkov, in sicer zmanjšanja stroškov za socialno varnost, ki običajno bremenijo proračun podjetja, in ne njegovega cilja, ki je nadomestilo za domnevno slabši položaj. Poleg tega podjetje France Télécom ni v slabšem položaju pri zaposlovanju javnih uslužbencev, saj so prispevki za primer brezposelnosti in prispevki delojemalcev, ki jih plačuje, 13 % nižji od prispevkov konkurentov, osebje pa je stalno in prilagodljivo, kar zadeva zmanjšanje plač zaradi predčasnih upokojitev in premestitev v javno upravo.

⁽³⁹⁾ Če bi se plačila, ki so bila ukinjena v skladu z zakonom iz leta 1996, še naprej izplačevala, bi stroški nadomestila znašali [...] % pokojnin, izplačanih leta 1997 in zmanjšanih za [...] % letno po tem obdobju. Pripombe podjetja France Télécom z dne 18. oktobra 2010, preglednica, str. 4.

⁽⁴⁰⁾ Glej opombo 33.

⁽⁴¹⁾ Znesek se izračuna tako, da se od skupne diskontirane neto obveznosti podjetja France Télécom iz naslova pokojnin njegovih javnih uslužbencev (38,1 milijarde EUR) odštejejo diskontirani odvezujoči prispevki delodajalca od leta 1996 (15,2 milijarde EUR), pavšalni prispevek, določen leta 1996 (5,7 milijarde EUR), in prispevki zadevnih zaposlenih (4,9 milijarde EUR, ni diskontirano), kar skupaj znaša 12,3 milijarde EUR ali vsaj 9,9 milijarde EUR, če ocenjena skupna diskontirana obveznost podjetja France Télécom iz naslova pokojnin njegovih javnih uslužbencev znaša 35,7 milijarde EUR, kot je navedeno v sklepu o začetku postopka.

⁽³⁵⁾ Sodba z dne 16. marca 2004 v zadevi *Danske Busvognmaend proti Komisiji (Combis)*, T-157/01, Recueil, str. II-917, točka 57.

⁽³⁶⁾ Sodba z dne 28. novembra 2008 v združenih zadevah *Hotel Cipriani in drugi proti Komisiji*, T-254/00, T-270/00 in T-277/00, ZOdl., str. II-3269, točke 181, 185, 186, 189, 192 in 193.

⁽³⁷⁾ Glej opombo 32.

⁽³⁸⁾ Glej opombo 32.

- (64) Po mnenju pritožnikov bi bila takšna državna pomoč nezdružljiva z notranjim trgov. Velika konkurenčna prednost podjetja France Télécom je bila dejansko še veliko bolj škodljiva, saj zmanjšanje stroškov ni bilo potrebno za preprečitev negativnega vpliva na njegovo finančno strukturo: ko je bilo podjetje France Télécom leta 1996 razbremenjeno diskontirane neto obveznosti iz naslova pokojnin v višini najmanj 9,9 milijarde EUR in mu tega stroška ni bilo več treba vpisovati v bilanco stanja ali njeno priložo, se je zadolžilo za precej višji znesek, pri čemer je med letoma 1997 in 2007 njegov neto finančni dolg v povprečju znašal 44 milijard EUR. Poleg tega je pomoč, in sicer da podjetju France Télécom ni treba plačevati stroškov za pokojnine, ki izhajajo iz monopola, omogočila financiranje mednarodne širitve podjetja in okrepitev njegovega položaja v Franciji, kjer je imelo velike prednosti monopola, pri čemer so njegovi stroški le ustrezna protidajatev.
- (65) Prav tako zaradi nezakonitih in nezdružljivih pomoči, ki v preteklosti niso bile vrnjene, ter ob upoštevanju skupnih učinkov zadevne pomoči za tekoče poslovanje ni mogoče razglasiti za združljivo. Nazadnje, ker reforma iz leta 1996 ne zagotavlja konkurenčne pravičnosti, in sicer zaradi neplačevanja prispevkov za primer brezposelnosti in neizplačevanja plač zaposlenim v primeru stečajnega postopka podjetja, ni združljiva s pravili Pogodbe. Ustrezno bi bilo, da obveznost podjetja France Télécom iz naslova pokojnin izračuna neodvisni strokovnjak in da se Francija zaveže k zagotovitvi finančne nevtralnosti sistema, zlasti z določitvijo mehanizmov prilagajanja prispevka delodajalca in doplačila v višini 5,7 milijarde EUR v primeru spremembe stroškov.
- (67) Kar zadeva pomoč, ki izhaja iz odprave povračila izplačanih pokojnin državi, operater ocenjuje, da bi morala Komisija na podlagi svoje analize konkurenčnega ravnotežja, ki jo je predstavila v odločbi o *La Poste*, pomoč oceniti kot nezdružljivo. Ta analiza bi morala temeljiti na dejstvih od leta 1996 in ne na hipotetičnih primerih za prihodnost kot v njeni odločbi o *La Poste*.
- (68) Po mnenju tega operaterja ima torej podjetje France Télécom na veliko trgih, na katerih posluje, tržno moč, ki je primerljiva s prevladujočim položajem. Zato za podjetje veljajo obveznosti v skladu s predhodno ureditvijo na veleprodajnih trgih hitrih in zelo hitrih širokopašnih omrežij, domačem trgu in trgu za zaključevanje klicev v fiksni omrežiji. Poleg tega je Komisija v Odločbi z dne 16. julija 2003 glede postopka uporabe člena 82 Pogodbe ES (Zadeva COMP/38.233) ugotovila in sankcionirala kršitev člena 102 PDEU v podjetju France Télécom prek njene hčerinske družbe Wana-doo⁽⁴³⁾. Dokler je podjetje finančno stabilno, lahko s prejetjo pomočjo financira mednarodno širitev, zlasti z nakupom podjetij Orange, Retevisión in AMENA.
- (69) Nazadnje, operater Komisijo poziva, naj natančno količinsko opredeli zadevne zneske pomoči in naj na podlagi sodne prakse v zadevi Deggendorf⁽⁴⁴⁾ zadevnih ukrepov ne prizna za združljive z notranjim trgov, dokler se nezakonita pomoč iz preteklosti ne povrne.

5. PRIPOMBE FRANCOSKE REPUBLIKE

4.3 Telekomunikacijski operater

- (66) Telekomunikacijski operater se strinja s predhodno analizo iz sklepa Komisije o začetku postopka, ki spremembe, uvedene z zakonom iz leta 1996, v skladu s katerimi se letni odvezujoči prispevki podjetja France Télécom nadomestijo z izplačili pokojnin, ki bi jih dejansko krila država, pri čemer se odštejejo prispevki, ki jih plačajo zaposleni s statusom javnih uslužbencev, opredeljuje kot novo in nezakonito državno pomoč. Po mnenju tega operaterja enaka opredelitev velja tudi za prispevke za socialno varnost, ki jih plačujejo konkurenti podjetja France Télécom, in sicer za tveganja, ki niso skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, podjetje France Télécom pa jih vsaj od leta 1996 za svoje zaposlene javne uslužbence in osebe, zaposlene v skladu s splošnim pravom, ne plačuje. V nasprotju s primerom iz odločbe o *La Poste*⁽⁴²⁾ izračun prispevka delodajalca France Télécom ni zajemal in še vedno ne zajema navedenih prispevkov, zaradi česar pomoči ni mogoče razglasiti za združljivo.

- (70) Francoska republika meni, da spremembe, uvedene leta 1996, v zvezi z načinom financiranja pokojnin javnih uslužbencev Francoske republike v podjetju France Télécom ne vsebujejo nobenega elementa državne pomoči. Reforma iz leta 1996 bi bila v vsakem primeru združljiva z notranjim trgov, zlasti če se upošteva obrazložitev Komisije iz odločbe o *La Poste*⁽⁴⁵⁾.

5.1 Obstoj državne pomoči

- (71) Po mnenju Francoske republike je bilo podjetje France Télécom zaradi zakona iz leta 1990 v neobičajnem položaju, ki odstopa od splošnega prava, ki v zvezi s tem predvideva, da podjetja plačajo odvezujoči prispevek delodajalca, ki je sorazmeren s stroški za plače in ni

⁽⁴²⁾ Glej opombo 32.

⁽⁴³⁾ Besedilo je na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_38233.

⁽⁴⁴⁾ Sodba z dne 6. oktobra 2011 v zadevi *Deggendorf*, C-421/10, še neobjavljena v ZODL.

⁽⁴⁵⁾ Glej opombo 32.

vezan na višino izplačanih pokojnin. Strošek, ki ga krije podjetje France Télécom, bi tako bil nenormalno visok, saj bi zagotovo prišlo do finančnega primanjkljaja v podsistemu za zadevne uslužbenke, ki bi postal nevzdržen glede na neizogibno zmanjšanje števila zaposlenih javnih uslužbencev in hkratno povečanje števila upokojencev.

- (72) Z reformo iz leta 1996 se je financiranje pokojnin uskladilo s splošnim pravom, vendar to ni povzročilo konkurenčne prednosti podjetja, saj se prispevek podjetja France Télécom izračuna vsako leto tako, da se višina obveznih prispevkov za socialno varnost in davkov prilagodi višini teh prispevkov in davkov, ki jih plačujejo konkurenti v sektorju telekomunikacij. Kljub temu bi bilo neupoštevanje prispevkov za tveganja, ki niso skupna zaposlenim v skladu z zasebnim pravom in javnim uslužbencem, pri izračunu prispevka na podlagi uporabe pravične in konkurenčne stopnje upravičeno zaradi statusa javnih uslužbencev, ki na primer ne vključuje tveganja za brezposelnost, razen za nekatere izredne primere odpuščanja ali odstavitve.
- (73) Francoska republika meni, da mora biti referenčni okvir za določitev običajnega ali neobičajnega značaja stroškov, ki bremenijo podjetje France Télécom, položaj konkurentov podjetja v Franciji. Ker so bili v tem primeru stroški podjetja France Télécom, ki izhajajo iz zakona iz leta 1990, pretirano visoki, so odstopali od splošnega prava, bili nepravilni in niso zagotavljali dolgoročnega preživetja, se z njihovo ukinitvijo in prilagoditvijo glede na položaj konkurentov iz reforme iz leta 1996 zgolj vzpostavljajo normalni konkurenčni pogoji. Podjetje France Télécom tudi ni prejelo nadomestila zaradi slabšega položaja v okviru tega sistema, poleg tega pa ima, kot poudarja v svojih pripombah, še težave s strukturnimi pomanjkljivostmi in dodatnimi stroški, zaradi kadrovske predpisov, ki veljajo za njegove zaposlene javne uslužbenke, pa tudi z nezmožnostjo uporabe različnih možnosti, kar zadeva finančne mehanizme ob upokojitvi ali vrnitvi v javno upravo, prizadevanju za poklicno usposabljanje ali višjih stroških za plače. Sedanji sistem, ki izhaja iz reforme, podjetju France Télécom torej ne zagotavlja nikakršne prednosti in zato ne vsebuje nobenega elementa državne pomoči v smislu Pogodbe.
- (74) Ta razlaga izhaja iz splošnih načel sodišč Unije, v skladu s katerimi zakon, na podlagi katerega se prepreči bremenitev proračuna podjetja s stroški, ki jih v običajnih razmerah ne bi bilo, ne pomeni državne pomoči, saj se za državne pomoči štejejo le ukrepi, s katerimi se zmanjšajo stroški, ki v normalnem obsegu bremenijo proračun podjetja ⁽⁴⁶⁾. To velja tudi za ukrepe, na podlagi katerih je odpravljena strukturna pomanjkljivost konkurenta iz

javnega sektorja glede na njegove konkurente iz zasebnega sektorja ⁽⁴⁷⁾. Ta razlaga bi bila tudi v skladu s prakso Komisije ⁽⁴⁸⁾.

- (75) Nazadnje, Francoski republiki se na splošno ne zdi primerno, da bi se v ta postopek vključili mehanizmi nadomestil in čezmernih nadomestil, na podlagi katerih je podjetje France Télécom plačevalo stroške med letoma 1992 in 1996 (glej preglednico 1), da bi se ugotovil obstoj pomoči ali določil datum nastanka prednosti, ki izhaja iz reforme, uvedene z zakonom iz leta 1996, ki v zvezi s tem ne vsebuje nobene določbe. Plačilo takih stroškov je temeljilo tudi na sistemu, ki odstopa od splošnega prava, glede na katerega je bil pokojninski sistem podjetja France Télécom obravnavan kot avtonomni sistem, kar pa od leta 1997 ne velja več.
- (76) Francoska republika je s tem pridržkom popravila oceno stroškov, ki jo je predložilo podjetje France Télécom in je navedena v uvodni izjavi 61, pri čemer podjetje stroškov od leta 1997 ni več plačevalo. Francoska republika glede na realno rekonstrukcijo za preteklo obdobje 2008–2010 na podlagi dejavnika prehoda meni, da so stroški, ki bi jih moralo v zvezi s tem plačati podjetje France Télécom, za 165 milijonov EUR manjši od stroškov, ki jih je izračunalo podjetje.

5.2 Združljivost morebitne državne pomoči z notranjim trgovom

- (77) Če bi reforma iz leta 1996 v zvezi s podjetjem France Télécom pomenila državno pomoč, Francoska republika ocenjuje, da bi bilo treba to pomoč v skladu z analizo, ki jo je Komisija upoštevala v odločbi o *La Poste* ⁽⁴⁹⁾, v vsakem primeru razglasiti za združljivo z notranjim trgovom. Na podlagi reforme iz leta 1996 je bilo odpravljeno strukturno breme podjetja France Télécom, ki je vplivalo na njegovo konkurenčnost na trgu v fazi liberalizacije, njegovi prispevki pa se odslej izračunajo na podlagi enakovredne in konkurenčne stopnje glede na skupna tveganja.
- (78) Dejstvo, da prispevek, ki ga podjetje France Télécom plačuje od leta 1997, ne zajema tveganj, ki niso skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, ni ovira za združljivost z notranjim trgovom. V zvezi s tem je v preglednici 4, ki povzema informacije, ki jih je predložila Francoska republika, prikazana razlika med prispevkom, ki ga je plačalo podjetje France Télécom, in prispevkom, ki bi ga plačalo, če bi bila v izračun zajeta tveganja, ki niso skupna, pri čemer se odštejejo dajatve, za katere poskrbi samo podjetje France Télécom, in druge dajatve, ki bremenijo podjetje v primerjavi s konkurenti.

⁽⁴⁶⁾ Sodba z dne 23. marca 2006 v zadevi *Enirisorse*, C-237/04, ZOdl., str. I-2843.

⁽⁴⁷⁾ Sodba z dne 16. marca 2004 v zadevi *Danske Busvognmaend proti Komisiji (Combus)*, T-157/01, Recueil, str. II-917.

⁽⁴⁸⁾ Odločba Komisije z dne 25. julija 1995, *Sabena/Swissair – Vidik pomoči*.

⁽⁴⁹⁾ Glej opombo 32.

Preglednica 4

Prispevek delodajalca France Télécom v obdobju 1997–2010, izračunan na podlagi uporabljene pravične in konkurenčne stopnje (TEC) ter spremenjene pravične in konkurenčne stopnje (TEC*) z namenom vključitve tveganj, ki niso skupna

Leto	TEC	V milijonih EUR	TEC*	V milijonih EUR	TEC – TEC*
1997	36,2 %	1 088,9	48,1 %	1 446,9	– 358,0
1998	35,4 %	1 069,6	47,1 %	1 423,1	– 353,5
1999	36,7 %	1 108,5	48,4 %	1 460,3	– 351,8
2000	36,4 %	1 085,0	48,0 %	1 429,3	– 344,3
2001	37,0 %	1 088,6	47,9 %	1 407,9	– 319,3
2002	37,7 %	1 100,1	43,5 %	1 267,9	– 167,8
2003	37,6 %	1 085,0	45,0 %	1 298,5	– 213,5
2004	[...] %	1 048,6	[...] %	[...]	[...]
2005	[...] %	984,6	[...] %	[...]	[...]
2006	[...] %	957,6	[...] %	[...]	[...]
2007	[...] %	917,6	[...] %	[...]	[...]
2008	[...] %	859,2	[...] %	[...]	[...]
2009	[...] %	805,4	[...] %	[...]	[...]
2010	[...] %	744,5	[...] %	[...]	[...]

(79) Francoska republika ocenjuje, da bi od leta 1997 do 2043 diskontirana vrednost prispevkov, ki bi jih podjetje France Télécom dejansko plačalo in ki bi jih moralo plačati, znašala 13,5 milijarde EUR. Enakovredna in konkurenčna stopnja, spremenjena tako, da se v izračunu upoštevajo tveganja, ki niso skupna, pri čemer se odštejejo prispevki, ki bremenijo podjetje France Télécom, njegovih konkurentov pa ne, bi za enako obdobje pomenila višji letni prispevek, in sicer 16,7 milijarde EUR. Ob upoštevanju vključitve navedenih tveganj, ki naj ne bi bila primerna, so francoski organi izračunali, da se razlika (3,2 milijarde EUR) vsaj pokrije z izrednim pavšalnim prispevkom v višini 5,7 milijarde EUR, ki ga je plačalo podjetje France Télécom leta 1997.

(80) Francoska republika ocenjuje, da je mogoče ta pavšalni znesek izenačiti z doplačilom, s katerim naj bi se nadomestilo plačilo prispevkov, vezanih na spremenjeno stopnjo, ki vključuje prispevke za tveganja, ki niso skupna, kot je to obravnavano v odločbi o *La Poste* ⁽⁵⁰⁾. V tem

primeru se zdi, da znesek tega doplačila zdaj presega znesek, ki je posledica razlike med stopnjo, določeno z reformo iz leta 1996, in spremenjeno stopnjo, navedeno v preglednici 4, ter se da to doplačilo zaradi razlik v stopnjah ne bo nikoli porabilo v celoti. V teh razmerah so se pojavili dvomi, ki jih je Komisija izrazila v sklepu o začetku postopka, in sicer da ni resnične konkurenčne pravičnosti med podjetjem France Télécom in njegovimi konkurenti.

(81) Francoska republika meni, da je reforma načina financiranja pokojnin javnih uslužbencev v podjetju *La Poste*, ki je bila uvedena leta 2006 in se je zgledovala po reformi za podjetje France Télécom iz leta 1996, v ključnih vidikih popolnoma primerljiva z reformo za podjetje France Télécom. Ob upoštevanju te vzporednosti Komisija na noben način ne bi mogla utemeljiti odstopanja od precedensa v zadevi *La Poste*. Komisija mora zlasti priznati, da se izredni pavšalni prispevek, ki ga mora plačati podjetje France Télécom, upošteva pri analizi konkurenčne pravičnosti reforme, pri čemer se dejansko obravnava kot predujem za plačilo prispevkov, vezanih na tveganja, ki niso skupna.

(82) Nasprotno, razprave v narodni skupščini in senatu, na katerih se je govorilo o desetletnem obdobju finančnega kritja v okviru reforme, so temeljile na natančnih izjavah. Takšno sklepanje ni navedeno niti v obrazložitvah osnutkov zakonov niti v zadevnih zakonih ali besedilih, sprejetih za njihovo uporabo. Cilj zakonodajalca leta 1996 je bila določitev stroškov za pokojnine podjetja France Télécom na ravni, ki je enaka ravni pri konkurentih, in ne preprečiti učinka reforme za desetletno obdobje, kot bi lahko Komisija navedla v obrazložitvi, ki bi jo sprejela na podlagi izjav zunaj konteksta.

(83) Parlamentarna dela so nedvomno pokazala, da je treba znesek prispevka določiti pavšalno in brez povezave s stroški, ki jih bo morala država dejansko prevzeti. Tudi Ustavni svet je v odločbi št. 96-385 DC z dne 30. decembra 1996 poudaril, da je pavšalni prispevek v višini 37,5 milijarde FRF utemeljen na podlagi prevzema pokojnin javnih uslužbencev s strani države, ne da bi to pomenilo protidajatev, tako da po drugi strani vplačila v državni proračun ne bi bila namenjena posebnemu izdatku in bi prispevala k splošnim pogojem za ravnovesje tega proračuna v skladu s členom 18 sistemskega odloka z dne 2. januarja 1959 o finančnih zakonih.

(84) Za Francosko republiko je bil natančen znesek izrednega prispevka opredeljen v finančnem zakonu za leto 1997, pri čemer ta ni bil določen ob upoštevanju desetletnega obdobja, v katerem bi se ta prispevek državi povrnil, ampak ob upoštevanju učinka na strukturo bilance stanja

⁽⁵⁰⁾ Glej opombo 32.

podjetja France Télécom, ki je morala ostati sprejemljiva. Znesek se ne bi smel določati na podlagi nadomestil stroškov državi, ampak ob upoštevanju plačilne sposobnosti podjetja.

- (85) Način, na katerega se je ta prispevek upravljal ločeno od pokojninskih dajatev, ki so bile dejansko plačane od leta 1997, potrjuje njegovo pavšalno naravo. Tako iz podatkov, ki jih je predložila Francoska republika, izhaja, da so se med letoma 1997 in 2006 pokojnine, izplačane javnim uslužbencem podjetja France Télécom prek posebnega pokojninskega računa, zvišale na [...] milijard EUR, medtem ko je javni zavod za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom na zadevni račun vrnil 3,4 milijarde EUR. V istem obdobju se je znesek, ki se ni financiral iz plačanih prispevkov, zvišal na 1,2 milijarde EUR. Poleg tega je bilo leta 1997 ocenjeno, da naj bi ta sredstva trajala od 17 do 25 let, kar ni povezano z desetletnim obdobjem, na katerem temelji obrazložitev Komisije, ki jo ta želi sprejeti.
- (86) Francoska republika meni, da podjetje France Télécom brez reforme ne bi moglo zavzeti položaja na trgu glede na stopnje prispevkov, ki so leta 2010 dosegle 77 % bruto plače po razredih, in rezervacijo v njegovih računovodskih izkazih za obveznosti iz naslova pokojnin zaposlenih javnih uslužbencev. Reforma je bila torej odločilna pri prilagajanju na liberalizacijo trga v skladu s ciljem Unije ter je bila temu prilagojena in omejena na najnujnejše. Brez te reforme bi podjetje France Télécom izstopilo s trga in ne bi moglo izvesti potrebnih naložb, zlasti za razvezavo krajevne zanke, ne da bi bilo mogoče izključiti tveganje stečaja, tako da reforma ne bi negativno vplivala na konkurenco.
- (87) Poleg tega Francoska republika meni, da reforma načina financiranja pokojnin podjetja France Télécom in zlasti uvedba plačila izrednega prispevka med letoma 1997 in 2006 nista povzročili stroška za državo, ampak sta po ocenah francoskih organov dejansko ustvarili neto prejemek Francoske republike, višji od 9,1 milijarde EUR ⁽⁵¹⁾. Francoska republika meni, da je treba pri morebitnem izračunu donosa izrednega prispevka ohraniti 7-odstotno diskontno stopnjo. Tako je bilo načelo izrednega prispevka vzpostavljeno že leta 1996. Obdobje vlaganja bi moralo biti dolgo, saj bi pričakovane razlike med dajatvami, ki jih je treba plačati, in pričakovanimi prispevki presegle 500 milijonov EUR šele leta 2005, tj. 9 let pozneje, 1 milijardo EUR pa bi presegle 12 let pozneje. Za leto 1996 so se obrestne mere zamenljivih

državnih obveznic do 15 let v povprečju povišale na 6,9 %. Podjetje France Télécom je med novembrom 1991 in novembrom 1997 izdajalo obveznice po povprečni 7-odstotni stopnji.

- (88) Nazadnje, zaradi določitve začasnega upravljanja zneskov, ki jih je zahtevala Komisija na podlagi odločbe o uporabi davka od dohodka za podjetje France Télécom ⁽⁵²⁾, in nato plačila teh zneskov mora Komisija svojo odločbo upoštevati kot izvedeno v skladu z obvestilom v zvezi s tem iz leta 2007 ⁽⁵³⁾. Zato skupnega učinka teh pomoči ni treba preučiti.

6. OCENA POMOČI

6.1 Obstoje pomoči v smislu člena 107(1) PDEU

- (89) Člen 107(1) PDEU določa, da: „Razen če Pogodbi ne določata drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.“
- (90) Uporaba skupnih pogojev iz tega člena za dejstva v obravnavanem primeru je preučena v oddelkih od 6.1.1 do 6.1.5.

6.1.1 Pomoč, ki jo odobri država iz državnih sredstev

- (91) Zakona iz leta 1990 in 1996 je sprejela Francoska republika. Zakona določata ukrep, v skladu s katerim podjetje France Télécom v državno blagajno vplača protidajatev za obračunavanje in izplačevanje odobrenih pokojnin javnim uslužbencem podjetja France Télécom s strani države. Kadar je na podlagi zakona iz leta 1996 protidajatev, ki jo podjetje France Télécom povrne državi blagajni, manjša, kot bi bila v skladu s prvotnim zakonom iz leta 1990, se pomoč podjetju France Télécom odobri iz državnih sredstev.

6.1.2 Dajanje prednosti nekaterim podjetjem

- (92) Določbe zakona iz leta 1990 opredeljujejo sistem, ki se uporablja za javnega operaterja France Télécom s statusom pravne osebe. Zakon iz leta 1996 v zvezi z državnim podjetjem France Télécom spreminja navedeni sistem z določbami, ki veljajo za podjetje France Télécom, na podlagi sprememb, ki jih opredeljuje samo za to podjetje.

⁽⁵¹⁾ Znesek 9,1 milijarde EUR pokriva znesek doplačila v višini 5,7 milijarde EUR in presežek v višini 3,4 milijarde EUR. Navedeni presežek izhaja iz razlike med dejanskim stroškom reforme za državo v zadevnem obdobju, ocenjen na 2,37 milijarde EUR, na eni strani in 4,9 milijarde EUR prihodka od obresti doplačila po 7-odstotni stopnji na drugi strani, k čemur se prišteje 840 milijonov EUR povečanja davčnega prihodka družb od najmanjših letnih prispevkov podjetja France Télécom.

⁽⁵²⁾ Glej opombo 33.

⁽⁵³⁾ Obvestilo Komisije „Za učinkovito izvajanje odločb Komisije, ki od držav članic zahtevajo dosegov vračila nezakonite in nezdružljive državne pomoči“ (2007/C 272/05) (UL C 272, 15.11.2007, str. 4).

(93) Cilj sistema, uvedenega z zakonom iz leta 1990, je določitev posebne protidajatve, kar zadeva elemente in zneske prispevkov delodajalca za pokojnine, ki jih podjetje France Télécom plačuje Francoski republiki. Oba prispevka, in sicer protidajatev, ki jo mora plačati podjetje France Télécom in je določena z zakonom iz leta 1990 v prvotni obliki ter se je uporabljala med letoma 1991 in 1996, ter drugačen prispevek, uveden z zakonom iz leta 1996 in se uporablja od leta 1997, sta posebna ukrepa, ki zadevata le podjetje France Télécom, s čimer je izpolnjen pogoj selektivnosti, kar je v nasprotju s trditvami podjetja France Télécom.

6.1.3 Gospodarska prednost, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco

(94) Ugotoviti je treba, ali ukrepi, na podlagi katerih se določa znesek zadevnega nadomestila, zagotavljajo prednost podjetju France Télécom. Vprašanje, ali pomenijo spremembe člena 30 zakona iz leta 1990, uvedene z zakonom iz leta 1996, pomoč v smislu gospodarske prednosti za podjetje France Télécom, je treba presoditi glede na naravo in organizacijo zadevnega pokojninskega sistema ter posledične učinke za podjetje France Télécom in ne glede na vzroke ali cilje sprememb. Cilj spremembe zakona iz leta 1990 torej načeloma ni primeren za presojo učinkov, kar je v nasprotju s trditvami Francoske republike.

Logika veljavnega pokojninskega sistema

(95) Obračunavanje in izplačevanje odobrenih pokojnin javnim uslužbencem podjetja France Télécom s strani države temelji na uporabi zakonika o civilnih in vojaških pokojninah, ki se uporablja za zadevne nekdanje uslužbence. Zakona iz leta 1990 in 1996 ne spreminjata niti statusa teh javnih uslužbencev niti načela plačevanja pokojnin s strani države. Zdi se, da to plačevanje izhaja iz načela, v skladu s katerim javni uslužbenci, zaposleni na podlagi kadrovskih predpisov, delujejo neodvisno za javno blaginjo splošnega pomena. To pa ne velja, če javni uslužbenci delajo za podjetje, ki opravlja storitve za plačilo v interesu in v korist tega podjetja ter predstavlja konkurenco drugim podjetjem, ki opravljajo enake storitve.

(96) V tem smislu je plačilo protidajatve državi, ki ga predvideva zakon iz leta 1990 tako v svoji prvotni obliki kot tudi po spremembah, uvedenih z zakonom iz leta 1996, izjema pri načelu plačevanja s strani Francoske republike. Ta izjema je utemeljena na podlagi narave in organizacije sistema, ki velja za pokojnine javnih uslužbencev, zaposlenih v podjetju France Télécom. Francoska republika mora na podlagi zakonika o civilnih in vojaških pokojninah obračunavati in izplačevati odobrene pokojnine javnim uslužbencem podjetja France Télécom, za katere veljajo splošni kadrovski predpisi za javne uslužbence Francoske republike in splošno pravo dajatev za socialno varnost.

(97) Tudi če podjetje France Télécom protidajatve ne plača, mora Francoska republika vseeno zagotoviti sredstva za pokojninske obveznosti v razmerju do javnih uslužbencev na podlagi zadevnih kadrovskih predpisov, razen če bi enostransko spremenila navedene obveznosti. Nasprotno, dodelitev državnih uslužbencev podjetju France Télécom brez protidajatve v zvezi s pokojninami, ki se izplačajo ali se bodo izplačale, pomeni za navedeno podjetje jasno prednost.

(98) Dokler konkurenti podjetja France Télécom ne zaposlujejo javnih uslužbencev na podlagi kadrovskih predpisov, za katere bi imela Francoska republika podobno finančno obveznost, logike sistema financiranja pokojnin in plačevanja protidajatev za podjetje France Télécom, uvedenega z zakonom, ni mogoče uporabiti. To dokazuje dejstvo, da čeprav se položaj oseb, zaposlenih pri konkurentih, razlikuje glede tveganj za neplačilo prejemkov v okviru splošnega prava za dajatev socialne varnosti, francoski organi menijo, da je plačilo prispevkov za socialno varnost za kritje tega tveganja v njihovem primeru upravičeno. Vendar se Francoska republika pri ugotovitvi, da vključitev tveganj, ki niso skupna javnim uslužbencem in zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, v izračun protidajatve, ki jo plača podjetje France Télécom državi v skladu z zakonom iz leta 1996, ne bi bila upravičena, sklicuje ravno na ta položaj.

(99) Kar zadeva stroške, plačane na podlagi zaposlitve oseb, zaposlenih v skladu z zasebnim pravom, iz tega torej izhaja, da ta podjetja niso niti pravno niti dejansko v položaju, primerljivem s položajem podjetja France Télécom glede njegovih zaposlenih javnih uslužbencev, kar je v nasprotju s tem, kar Francoska republika in podjetje France Télécom trdita v svojih pripombah.

(100) Prav tako ni ustrezno primerjati sistema protidajatve, ki se uporablja za podjetje France Télécom, s sistemom drugih javnih subjektov, ki zaposlujejo javne uslužbence na podlagi kadrovskih predpisov, kot je Monnaie de Paris ali nacionalni zavod za gozdove, in se lahko glede na nekatere od njihovih dejavnosti štejejo za podjetja v smislu člena 107(1) PDEU, ali drugih javnih ustanov industrijskega in trgovskega značaja, kot je podjetje EDF ali GDF v preteklosti. EDF ali GDF ima poseben pokojninski sistem, ki ni usklajen s sistemi za javne uslužbence. Sistema podjetij EDF in GDF se navezujeta na splošni sistem, čeprav je treba poudariti, da je Komisija ugotovila, da to ne pomeni pomoči, dokler je navezovanje finančno nevtravno za državo⁽⁵⁴⁾, kar pa v primeru reforme iz leta 1996 ne velja.

⁽⁵⁴⁾ Odločba Komisije z dne 16. decembra 2003 o državnih pomočeh, ki jih je Francija odobrila družbi EDF in sektorju industrije električne energije in plinarn (C(2003) 4637 final), člen 2 (UL L 49, 22.2.2005, str. 9).

- (101) Nasprotno, sistem protidajatve, ki se plača državi za pokojnine javnih uslužbencev, zaposlenih v podjetju *La Poste*, je pred spremembami, opisanimi in odobrenimi pod pogoji Komisije iz odločbe o *La Poste*, predstavljal tudi sistem državnega podjetja, podobnega javni ustanovi industrijskega in trgovskega značaja, in je na podlagi zakona iz leta 1990 v njegovi prvotni obliki še naprej ostal podoben sistemu podjetja France Télécom v tem, da je določal, da se državi letno povrnejo pokojnine, izplačane upokojenim javnim uslužbencem, in dajatve, določene v členu L-134 zakonika o socialni varnosti.
- (102) Čeprav se zdi, da podjetje *La Poste* za podjetje France Télécom ne predstavlja konkurence, ki jo prednosti podjetja France Télécom izkrivljajo ali bi jo lahko izkrivljale, pa so logika in določbe pokojninskega sistema za javne uslužbence podjetja France Télécom pred reformo leta 1996 enake kot v primerljivem sistemu, ki je v takratnem obdobju veljal za podjetje *La Poste*. Komisija je poleg tega v odločbi o *La Poste* ocenila, da je reforma sistema, ki velja za podjetje *La Poste*, pomenila državno pomoč, kar je v nasprotju s trditvami Francoske republike v zvezi s podjetjem France Télécom. Gledano širše, je referenčni položaj za presojanje položaja podjetja France Télécom položaj javnega ali zasebnega podjetja, ki zaposluje javne uslužbence, ki ohranijo svoj status. Takšna podjetja so se znašla v enakem referenčnem položaju kot podjetje France Télécom. Obstoje državne pomoči za podjetje France Télécom se torej lahko presoja glede na ta referenčni sistem.

Finančne ugodnosti

- (103) Prav tako ni mogoče trditi, da ukrep ne zagotavlja prednosti posameznemu podjetju, v tem primeru podjetju France Télécom, saj zagotavlja nadomestilo za slabši položaj zadevnega podjetja v preteklosti, kar je v nasprotju s trditvami Francoske republike in podjetja France Télécom. Poleg tega je Komisija nedavno zavrnila argument prvotnega telekomunikacijskega operaterja, ki je konkurent podjetju France Télécom, da socialne pravice iz naslova pokojnin, ki so podobne pokojninskim pravicam javnih uslužbencev na podlagi preteklega stanja in se razlikujejo od pravic v skladu s splošnim pravom, za del zaposlenih upravičujejo ukrepe za znižanje prispevkov za socialno varnost, ki so povezani s pokojninami za to kategorijo zaposlenih in jih mora plačati operater⁽⁵⁵⁾. Kot so v zvezi s tem poudarili francoski organi med razpravo o osnutku zakona, ima francoska država na podlagi zakona iz leta 1996 nove visoke stroške zaradi obračunavanja in izplačevanja pokojnin, dodeljenih javnim uslužbencem, zaposlenim v podjetju France Télécom. Hkrati se je torej na podlagi zakona iz leta 1996 znižala protidajatev, ki jo je vedno plačevalo podjetje France Télécom.
- (104) Zaradi načina izračuna stopnje prispevka delodajalca, predvidene z zakonom, ki se uporablja od 31. decembra

1996, podjetje France Télécom državi plačuje protidajatev, ki je nižja od zneska, ki bi ga zadevno podjetje plačevalo, če zakon ne bi bil sprejet. Ker je poleg tega prispevek delodajalca, ki je bil uveden z zadevnim zakonom, odvezujoč, je podjetje France Télécom 31. decembra 1996 v svoje računovodske izkaze takoj vključilo rezervacijo za plačevanje svojih prihodnjih obveznosti. Tako stroški, ki jih zaradi odvezujočega prispevka podjetju France Télécom ni treba plačevati, niso novi, saj je bila v zakonu iz leta 1990 povzeta predhodna proračunska praksa, niso nepredvideni, saj je podjetje za ta namen oblikovalo rezervacije, in ne pomenijo odstopanja od splošnega prava na področju socialne varnosti, saj to ne velja za protidajatev, ki jo plačuje podjetje France Télécom.

- (105) Z začetkom veljavnosti zakona iz leta 1996 je bila na Francosko republiko prenesena obveznost plačila letnega prispevka, ki na koncu v celoti krije stroške financiranja pokojnin zadevnih zaposlenih. Znesek pomoči, ki je bila na ta način dodeljena v skladu z zakonom iz leta 1996, je mogoče od začetka veljavnosti zadevnega zakona izračunati na podlagi letne razlike med protidajatvijo, ki jo predstavlja odvezujoči prispevek delodajalca in jo podjetje France Télécom plača Francoski republiki, ter stroški, ki so navedeni v preglednici 1 in bi jih zadevno podjetje plačalo v skladu z zakonom iz leta 1990, če bi ta ostal nespremenjen, pri čemer se odšteje znesek pavšalnega prispevka, plačanega v letu 1997.
- (106) Iz ocen, ki jih je predložila Francoska republika in so navedene v uvodni izjavi 40, izhaja, da so lahko francoski organi v času sprejetja reforme v letu 1996 in do predvidenega prenehanja finančnih obveznosti, ki izhajajo iz stroškov, ki jih krije Francoska republika, ta skupni znesek novih neto stroškov do leta 2043, ko bi prenehale finančne obveznosti države do upokojenih javnih uslužbencev ali po njih upravičenih oseb, ocenili na [...] milijard EUR. Leta 1996 je sedanja neto vrednost stroškov znašala [...] milijard EUR po odbitku letnih prispevkov podjetja France Télécom (15,2 milijarde EUR), prispevkov zaposlenih ([...] milijard EUR) in izrednega pavšalnega prispevka v višini 5,7 milijarde EUR.
- (107) Poleg tega je treba opozoriti, da so zneski, ocenjeni v času reforme iz leta 1996, približek dejanskega zneska⁽⁵⁶⁾. Namen in učinek višine protidajatve, ki jo mora plačati podjetje France Télécom v obliki letnih

⁽⁵⁵⁾ Odločba Komisije 2009/703/ES z dne 11. februarja 2009 o državni pomoči C 55/07 za družbo BT Plc, str. 21, uvodna izjava 80 (UL L 242, 15.9.2009).

⁽⁵⁶⁾ Ta približek je sprejemljiv le, če se več s tem povezanih predpostavk potrdi v praksi. Poleg tega je 7-odstotna diskontna stopnja, ki se uporablja za pokojnine uslužbencev podjetja France Télécom, veliko višja od na primer 3-odstotne diskontne stopnje, ki jo je Francoska republika uporabila – seveda v obravnavanem primeru naknadno – v primeru reforme pokojninskega sistema v sektorju industrije električne energije in plinarn, ki je bila obravnavana v Odločbi Komisije z dne 16. decembra 2003 (zgoraj navedena Odločba Komisije o državnih pomočeh, ki jih je Francija odobrila družbi EDF in sektorju industrije električne energije in plinarn (C(2003) 4637 final)).

prispevkov in ki ne presega doplačila v višini 5,7 milijarde EUR, plačanega leta 1997, nista bila zagotavljanje proračunske nevtralnosti za francosko državo. Če bi bilo tako, bi bili ob predpostavki, da so predvidevanja aktuarskega izračuna pravilna, stroški in prejemki za celotno obdobje enakovredni, posledično pa podjetje France Télécom ne bi pridobilo gospodarske prednosti.

(108) Francoski organi so se zavedali, da „prenos stroškov za pokojnine javnih uslužbencev, zaposlenih v podjetju France Télécom, v splošni državni proračun“ pomeni „nove stroške za državo“, ki bi se lahko le delno pokrili z izrednim pavšalnim prispevkom ali prihodkom od prodaje dela delnic podjetja v lasti države. Tako je mogoče na podlagi razprav iz uvodne izjave 31 ugotoviti, da Francoska republika leta 1996 ni poskušala v celoti nadomestiti novih stroškov, ki jih je takrat prevzela, ampak je poskušala te nove stroške prevzeti in si prizadevala za izpolnitev „interesov podjetja, ki [naj bi bili] najprej obravnavani v tem primeru“.

(109) Jasno je, da je reforma kljub razlikovanju aktuarskih predpostavk od predpostavk Francoske republike pri oceni novih stroškov, ki jih je ta prevzela, in ne glede na izredni pavšalni prispevek, plačan v letu 1997, pomenila znatno gospodarsko prednost v obliki nižjih prispevkov delodajalca za pokojnine. Glede na to, da s pavšalnim prispevkom ali doplačilom ni bilo mogoče v celoti pokriti stroškov, prenesenih na Francosko republiko, ampak je bilo mogoče te stroške kvečjemu znižati, in ob upoštevanju višine teh zneskov potrditev ustreznosti aktuarskega izračuna, opravljenega v tistem obdobju, in točnosti dobljenih ocen za celotno obdobje do leta 2043 ni potrebna.

(110) Poleg tega finančnih ugodnosti, ki izhajajo iz nižjih prispevkov podjetja France Télécom, ni treba primerjati z domnevno slabšim položajem, ki izhaja iz zaposlitve javnih uslužbencev, kot trdita podjetje France Télécom in tudi Francoska republika. Dejansko pa zakon iz leta 1996 v nobenem primeru ni povzročil tega domnevno slabšega položaja, saj ni bil zaposlen noben dodaten javni uslužbenec. Poleg tega cilj zakona iz leta 1996, na podlagi katerega je bilo podjetje France Télécom razbremenjeno dela svojih finančnih obveznosti, ni bil zagotoviti nadomestila za domnevno slabši položaj, povezan s plačami, ali manjši pretok javnih uslužbencev, kot navaja podjetje France Télécom.

(111) Zato je treba dodatno odgovoriti na trditve o domnevno slabšem položaju zaradi zaposlitve javnih uslužbencev, na katere se sklicujeta Francoska republika in podjetje France Télécom.

— Prvič, podjetje France Télécom je imelo tik pred popolnim odprtjem francoskega trga za konkurenco na voljo usposobljeno in primerno delovno silo, brez katere, če bi jo bilo treba v celoti zamenjati, zadevno podjetje ne bi moglo ohraniti svojega položaja na trgu, česar podjetje France Télécom ni navedlo v svojih finančnih trditvah.

— Poleg tega so znesek plač in naložbe v usposabljanje zaposlenih, ki jih je podjetje France Télécom opredelilo kot slabši položaj, stroški, ki običajno bremenijo

proračun podjetja, pri čemer ni dokazano, da to ne povečuje predanosti in produktivnosti zaposlenih v primerjavi s konkurenčnimi podjetji.

— Čeprav podjetje France Télécom ne more prilagoditi svojih stroškov za plače s sprejetjem socialnega načrta za zmanjšanje števila zadevnih zaposlenih, je malo verjetno, da bi se lahko tak načrt, ki bi se uporabljal izključno za javne uslužbence, zaposlene v skladu s kadrovskimi predpisi na podlagi njihovega statusa, veljavno uporabljal, medtem ko je zaradi prenehanja zaposlovanja javnih uslužbencev v letu 1997 in začetka zaposlovanja oseb v skladu z zasebnim pravom zadevno podjetje imelo možnost prilagajanja svojih stroškov za plače.

— Čeprav je torej res, da podjetje namenja znatna sredstva za spodbujanje predčasnega upokojevanja zadevnih uslužbencev, je prav tako res, da bi bila spodbuda in interes podjetja za vzpostavitev takšnega mehanizma za predčasno upokojevanje manjša, če finančne obveznosti, ki jih je imelo podjetje France Télécom, v skladu z zakonom iz leta 1996 ne bi bile prenesene na Francosko republiko. Zadevni mehanizem torej omogoča spodbujanje predčasnega upokojevanja, s čimer tudi država hitreje prevzame te stroške za zadevne zaposlene. Če zakon iz leta 1996 ne bi bil sprejet, bi podjetje France Télécom še naprej krilo te stroške.

(112) Ker povezava z vprašanjem o obstoju ali neobstoju gospodarske prednosti, ki izhaja iz zadevnih ukrepov, ne obstaja, se zdi, da je popolnoma neutemeljeno tudi upoštevanje konkurenčnih prednosti, ki jih ima podjetje France Télécom zaradi svojega nekdanjega monopolnega položaja in na katere se sklicujejo pritožniki. Kar zadeva stroške za socialno varnost, domnevne prednosti in slabši položaj dejansko niso povezani z vprašanjem izenačenja konkurenčnih pogojev na telekomunikacijskih trgih.

(113) Proračun podjetja France Télécom je v primerjavi z že opredeljenim izhodiščnim stanjem neposredno bremenil le izredni pavšalni prispevek, ki je uveden z zakonom iz leta 1996. S plačilom pavšalnega prispevka se je znižal znesek pomoči, do katere je bilo in bo upravičeno podjetje France Télécom do prenehanja finančne obveznosti, ki jo je Francoska republika prevzela od podjetja France Télécom v skladu z zakonom iz leta 1996. Ne glede na točnost aktuarskih metod, ki jih je v zadevnem obdobju uporabila francoska vlada, bi brez tega pavšalnega prispevka stroški, katerih plačila je bilo razbremenjeno podjetje France Télécom, v neto vrednostih iz leta 1996 znašali 18,9 milijarde EUR in ne [...] milijard EUR.

Učinek izkrivljanja ali morebitnega izkrivljanja konkurence

(114) V skladu z zakonom iz leta 1996 je torej podjetje France Télécom imelo in še vedno ima na voljo znatna finančna sredstva za poslovanje na trgih, na katerih deluje. Znesek teh sredstev je bil torej zaradi sprejetja zakona iz leta 1996 višji od sredstev, ki jih je podjetje France Télécom imelo na voljo na podlagi prvotne različice zakona iz leta 1990. Vendar pa so se trgi za telekomunikacijske

storitve, na katerih je delovalo in še vedno deluje podjetje France Télécom na celotnem ozemlju Francije in v drugih državah članicah, postopoma odpirali za konkurenco s postopnim ukinjanjem izključnih ali posebnih pravic od leta 1988, od leta 1998 pa so se z nekaterimi izjemami popolnoma odprli. Trgi v Franciji so v celoti odprti za konkurenco od leta 2002. Poleg odprave pravnih ovir so na trg vstopili drugi subjekti, ki so bili in so še vedno konkurenti podjetja France Télécom, še preden sta bila sprejeta zakona iz leta 1990 in 1996, ki sta predmet tega sklepa.

- (115) Ker je bilo podjetje France Télécom oproščeno obveznosti plačevanja prihodnjih stroškov iz naslova pokojnin za svoje javne uslužbenke in je moralo plačevati nižji letni prispevek, se je zmanjšal obseg njegovih obveznosti in izdatkov, zato je zadevno podjetje postalo bolj privlačno za naložbe, kar pomeni, da se je izboljšal njegov položaj v primerjavi s stanjem pred reformo iz leta 1996. Ker je bilo podjetje France Télécom oproščeno plačila stroškov, ki jih je imelo na tradicionalnem francoskem trgu, je lahko lažje razširilo svojo dejavnost na trge drugih držav članic, ki so bili na novo odprti za konkurenco, kar je zadevno podjetje dejansko tudi storilo, kot je navedeno v uvodnih izjavah 48 do 50.

- (116) Iz tega izhaja, da zmanjšanje stroškov podjetja France Télécom, ki je posledica načina izračuna nadomestila, ki ga je treba plačati Francoski republiki za prevzem stroškov pokojnin za javne uslužbenke, izkrivlja ali bi lahko izkrivljalo konkurenco med podjetjem France Télécom in temi novimi operaterji na trgu v Franciji ter v drugih državah članicah, v katerih posluje podjetje France Télécom.

6.1.4 Vpliv na trgovino med državami članicami

- (117) Trgi, na katerih deluje podjetje France Télécom v Franciji, so se od leta 1988 postopno odpirali konkurenci, zato so široko odprti za trgovanje med državami članicami. Direktiva 96/19/ES je predvidevala popolno liberalizacijo telekomunikacijskega sektorja od 1. januarja 1998. Operaterji, katerih kapital je delno v lasti podjetij iz drugih držav članic in ne Francije, so se na trgu v Franciji prav tako uveljavili. Nekateri od teh trgov vključujejo mednarodne komunikacije med državami članicami. Poleg tega podjetje France Télécom prek svojih podružnic zagotavlja elektronske komunikacijske storitve v drugih državah članicah, zlasti v Španiji, Belgiji in Združenem kraljestvu.

- (118) Pod temi pogoji lahko ukrep, s katerim se zmanjšajo splošni operativni stroški ali stroški poslovanja podjetja France Télécom, s čimer se sprostijo sredstva, ki jih ima nato to podjetje na voljo za naložbe ali za izboljšanje

svoje poslovne ponudbe v Franciji ali za začetek poslovanja v drugih državah članicah, vpliva na trgovino med državami članicami.

6.1.5 Sklepne ugotovitve o obstoju pomoči v smislu člena 107(1) PDEU

- (119) Iz navedenega izhaja, da je Francoska republika z znižanjem protidajatve, ki jo predstavlja prispevek delodajalca, ki ga je treba plačati državi za stroške za pokojnine iz prvotne različice zakona iz leta 1990, in z njegovo nadomestitvijo s protidajatvijo, določeno z zakonom iz leta 1996, v kolikor je ta protidajatev nižja od prejšnje protidajatve, iz lastnih sredstev odobrila pomoč podjetju France Télécom, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in vpliva na trgovino med državami članicami v smislu člena 107(1) PDEU, in sicer s prenosom stroškov, predvidenim z zakonom iz leta 1996.
- (120) Zato je treba preveriti, ali je mogoče zadevno pomoč razglasiti za združljivo z notranjim trgovom.

6.2 Druge pravne podlage za združljivost pomoči

- (121) Komisija ugotavlja, da se Francija za utemeljitev zadevnih ukrepov kot združljivih ni sklicevala na člen 106(2) PDEU.
- (122) Odstopanja iz člena 107(2) PDEU, ki se nanašajo na pomoč socialnega značaja, dodeljeno posameznim potrošnikom, pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki, ter pomoč, dodeljeno nekaterim območjem Zvezne republike Nemčije, v tem primeru očitno niso primerna.
- (123) Komisija v zvezi z odstopanji iz člena 107(3) PDEU ugotavlja, da zadevna pomoč ni namenjena pospeševanju gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika, da ne pomeni pomembnega projekta skupnega evropskega interesa in da ne odpravlja resne motnje v francoskem gospodarstvu. Pomoč tudi ni namenjena pospeševanju kulture in ohranjanju kulturne dediščine.
- (124) Zato se zdi, da je mogoče združljivost tega ukrepa ocenjevati le na podlagi člena 107(3)(c) PDEU.

6.3 Združljivost pomoči v skladu s členom 107(3)(c) PDEU

- (125) Člen 107(3)(c) PDEU določa: „Kot združljivo z notranjim trgovom se lahko šteje naslednje: [...] pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi [...]“.

(126) Da se lahko ukrep pomoči šteje za združljivega z notranjim trgovom na podlagi dejstva, da pospešuje razvoj gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, mora prispevati k izboljšanju načina izvajanja gospodarske dejavnosti. Pomoč je združljiva s členom 107(3)(c) le, če ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Komisija je pri svoji oceni posebej pozorna na merila nujnosti in sorazmernosti ⁽⁵⁷⁾.

(127) Ob upoštevanju pomislekov, ki jih je Komisija navedla v svojem sklepu o začetku postopka, je treba najprej opozoriti, da je Francoska republika od podjetja France Télécom zahtevala zadosten znesek, ki ustreza znesku vračila pomoči, ki ga zahteva Komisija v svoji odločbi o uporabi davka od dohodka za podjetje France Télécom ⁽⁵⁸⁾. Po mnenju Komisije je Francoska republika po tem, ko je Sodišče potrdilo sodbo Splošnega sodišča, s katero je bila zavrnjena ničnostna tožba zoper zadevno odločbo ⁽⁵⁹⁾, sprejela ukrepe, potrebne za izpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz navedene odločbe. Če se z ustreznim povračilom pomoči, ki so bile izplačane na podlagi davka od dohodka, odpravlja gospodarska prednost, ki bi jo imelo podjetje France Télécom iz tega naslova, preučitev posledic možnega prekrivanja s pomočjo, ki je predmet tega postopka, ni potrebna.

(128) Poleg tega je treba opozoriti, da za razliko od investicijskih stroškov stroški za socialno varnost predstavljajo tekoče stroške poslovanja in da pomoč, zaradi katere so bili ti zmanjšani, pomeni pomoč za tekoče poslovanje podjetja, katere združljivost z notranjim trgovom mora Komisija v skladu s sodno prakso Sodišča presojati zelo ozko.

6.3.1 Skladnost ukrepa pomoči s ciljem skupnega interesa

(129) V tem primeru se lahko šteje, da je pomoč, ki se izvaja od leta 1997, namenjena pospeševanju razvoja gospodarske dejavnosti, in sicer zagotavljanja elektronskih komunikacijskih storitev, v okviru popolne liberalizacije teh trgov. Dejansko je bil zakon iz leta 1996 sprejet v povezavi z zakonom št. 96-659 z dne 26. julija 1996 o ureditvi telekomunikacij, s katerim so bile prenesene obveznosti, ki jih ima Francija v skladu z zakonodajo Unije in zlasti Direktivo 96/19/ES.

(130) V zvezi s tem je glavni cilj zakona iz leta 1996, kar zadeva plačilo protidajatve Francoski republiki, uskladiti

višino obveznih prispevkov za socialno varnost in davkov, ki jih plačujejo podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju ter za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost. Zdi se, da je uporabljeno sredstvo, in sicer ukrep pomoči, ki je izključno in neposredno namenjen načinu določanja prispevkov delodajalca, ki jih mora plačati podjetje France Télécom, primerno za doseganje zastavljenega cilja.

(131) Ukrep pomoči, katerega cilj je zmanjšanje tekočih prispevkov za socialno varnost, ki jih je podjetje France Télécom prevzelo v času, ko se za opravljanje storitev v okviru monopola za večji del njegovih dejavnosti ni zahtevalo ekonomsko učinkovito ravnanje, bi lahko v drugem konkurenčnem okolju prispeval k izboljšanju načina zagotavljanja storitev, ki so se nekdaj opravljale v okviru monopola, pod pogojem, da dodelitev finančnih sredstev konkurenčnih podjetij za njihove prispevke za socialno varnost ne pomeni pristranskosti v konkurenčnem postopku na podlagi lastnih zaslug. Seveda pa so v nadaljevanju navedeni pridržki v zvezi s primernostjo nekaterih določb zakona za doseganje zastavljenega cilja. Vendar niti njegova legitimnost niti njegova skladnost s ciljem skupnega interesa, tj. razvojem trgov za elektronske komunikacijske storitve, za katere je značilna močna konkurenca, kar prispeva k tehnološkemu napredku in gospodarski rasti v tej dejavnosti, ne moreta biti vprašljiva.

6.3.2 Nujnost ukrepa pomoči

(132) Z omejevanjem števila javnih uslužbencev, zaposlenih v podjetju France Télécom, ki je posledica prepovedi njihovega zaposlovanja po 1. januarju 2002 na podlagi zakona iz leta 1996, bi se zagotovo bistveno povečali stroški za pokojnine, ki bi jih imelo podjetje France Télécom glede na število zaposlenih javnih uslužbencev. Tako bi imelo podjetje France Télécom, ki ne more več zaposlovati javnih uslužbencev, ob upoštevanju konkurence na področju zagotavljanja zadevnih storitev razumljivo višje stroške za pokojnine za svoje zaposlene v primerjavi s stroški, ki so jih imeli in jih imajo njegovi konkurenti. Prav tako je treba opozoriti, da se obveznosti plačevanja protidajatve Francoski republiki, določena v prvotni različici določb zakona iz leta 1990, ni uporabljala le za zaposlene javne uslužbence na konkurenčnih trgih v letu 1990 in od tega leta naprej, ampak tudi za uslužbence generalnega direktorata ministrstva za pošto in telekomunikacije, upokojene leta 1990.

(133) Če bi določbe zakona iz leta 1990 ostale nespremenjene, bi morale na primer podjetje France Télécom po mnenju Francoske republike zagotoviti stopnjo prispevka v višini 77 % bruto plače zaposlenih javnih uslužbencev po razredih v letu 2010. Ta stopnja je primerljiva s stopnjo v višini [...] %, s katero bi se zagotovila popolna konkurenčna pravičnost za tveganja, ki so skupna podjetju

⁽⁵⁷⁾ Sodba z dne 7. junija 2001 v zadevi T-187/99, *Agrana Zucker und Stärke AG proti Komisiji*, Receuil, str. II-1587, točka 74.

⁽⁵⁸⁾ Glej opombo 33.

⁽⁵⁹⁾ Sodba z dne 30. novembra 2009 v združenih zadevah *Francija in France Télécom SA proti Komisiji*, T-427/04 in T-17/05, ZOdl., str. II-4315. Sodba z dne 8. decembra 2011 v zadevi *France Télécom proti Komisiji*, T-81/10 P, (še neobjavljena).

France Télécom in njegovim konkurentom, ter tveganja, ki tem podjetjem niso skupna. V absolutnem smislu bi dodatni letni stroški znašali približno [...] milijonov EUR glede na stopnjo prispevka za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev. Če zakon ne bi določal, da je prispevek delodajalca odvezujoč, bi morale podjetje France Télécom poleg tega še naprej pokrivati potrebe po rezervacijah, ki bi bile precej višje od rezervacij v višini 3,5 milijarde EUR, ki so bile že določene leta 1996.

(134) V zvezi s tem ugotovitve pritožnikov glede dejstva, da je podjetje France Télécom od leta 1996 lahko prevzelo finančni dolg, ki je veliko višji od stroškov, katerih plačila je bilo podjetje razbremenjeno na podlagi odločitve Francoske republike, niso pomembne, ker niso povezane z obravnavano zadevo. Čeprav se zdi, da se je s povečanjem finančnega dolga, ki ga od leta 1996 krije podjetje France Télécom, in zneskov, obravnavanih v tem primeru, preprečilo tveganje za stečaj podjetja, na katerega se sklicuje Francoska republika, v primeru, da bi se ohranila ureditev, predvidena z zakonom iz leta 1990, se zdi, da bo treba v prihodnosti sprejeti ukrep pomoči, da bo lahko podjetje France Télécom na zadevnih trgih konkuriralo na podlagi svojih zaslug, ne da bi ga oviralo breme plačevanja socialnih prispevkov, ki jih je prevzelo podjetje in ki jih njegovim konkurentom ni treba plačevati.

(135) Ugotovitve pritožnikov in telekomunikacijskega operaterja glede ustreznosti celovite presoje za oceno potrebe po pomoči ob upoštevanju drugih prednosti podjetja France Télécom, ki izhajajo iz njegovega preteklega monopolnega položaja, v tem primeru niso utemeljene. Res je, da ima podjetje France Télécom od leta 1996 na veliko trgih storitev, na katerih deluje v Franciji, še vedno prevladujoč položaj, predvsem zaradi mrežnih učinkov, ki so značilni za telekomunikacijske trge. Prav tako je podjetje France Télécom povečalo svojo prisotnost na trgih v drugih državah članicah, kjer je pridobilo pomembnejši položaj, zlasti na Poljskem in v Španiji. Kot je posredno poudaril telekomunikacijski operater v svojih pripombah, je dejstvo, da ima podjetje France Télécom zaradi svojega prevladujočega položaja v smislu člena 102 PDEU oziroma svoje pomembne tržne moči v smislu veljavnih predpisov na področju elektronskih komunikacij v Uniji ⁽⁶⁰⁾ posebne nesorazmerne obveznosti, ki jih njegovi konkurenti, katerih tržna moč je manjša, nimajo.

(136) S temi obveznostmi, na primer na področju dostopa do njegovega omrežja, stroškovne naravnosti cen ali

opustitve poslovnega ravnanja, ki bi bilo dovoljeno podjetju, ki ni v prevladujočem položaju, naj bi se torej zagotovilo, da položaj, v katerem je podjetje France Télécom zaradi svojega nekdanjega monopolnega položaja, ne bi pomenil večjega ogrožanja konkurence. Ti začasni regulativni instrumenti, ki so jih pripravili in jih redno uporabljajo nacionalni regulativni organi ter nacionalni organi za konkurenco in Komisija ⁽⁶¹⁾, so bolj ciljno usmerjeni in učinkoviti pri ublažitvi negativnih posledic, ki jih ima podjetje France Télécom zaradi svojega nekdanjega monopolnega položaja in na katere se sklicujejo pritožniki.

(137) Zdi se, da je tudi državna pomoč, ki je obravnavana v tem postopku, načeloma potrebna za doseganje cilja skupnega interesa z izboljšanjem konkurenčnih pogojev v zvezi s stroški za pokojnine in s tem tudi zagotavljanja elektronskih komunikacijskih storitev.

6.3.3 Sorazmernost ukrepa pomoči

(138) Ugotoviti je treba, da je protidajatev državi, ki je bila uvedena z zakonom iz leta 1990, za obračunavanje in izplačevanje pokojnin specifična za podjetje France Télécom in da gre za prispevek *sui generis*. Načelo celotnega vračila, ki je bilo predvideno v prvotnem zakonu iz leta 1990, je leta 1996 nadomestil drugačen način določanja višine protidajatve, ki jo je treba plačati državi. Teoretično je bilo na voljo več možnosti za določitev višine prispevka delodajalca, ki ga mora plačati podjetje France Télécom, vključno s celotnim prevzemom stroškov s strani države brez povračila. Pri izračunu te protidajatve se od leta 1997 upoštevajo nekateri izdatki konkurenčnih podjetij v zadevnem sektorju. Pri ugotavljanju, ali je pomoč sorazmerna za doseganje zastavljenega cilja, je treba torej preučiti objektivnost in upravičenost reference za določanje višine protidajatve, ki je bila sprejeta z zakonom iz leta 1996.

(139) Najprej je treba opozoriti, da je Komisija v postopkih v zvezi z zmanjšanjem stroškov, povezanih s pokojninami javnih uslužbencev nekdanjih monopolnih gospodarskih subjektov na področju telekomunikacij, tj. podjetja OTE v Helenski republiki in BT Plc v Združenem kraljestvu, zlasti preverila, ali je bila višina prispevkov za socialno varnost, ki so jih plačevala ta podjetja, enakovredna višini prispevkov konkurenčnih podjetij, ko je odločala o

⁽⁶⁰⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33); Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, 24.4.2002, str. 7); Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L 249, 17.9.2002, str. 21).

⁽⁶¹⁾ Kar zadeva predpise francoskega regulativnega organa na področju elektronskih komunikacij, tj. ARCEP, so stališča Komisije v zvezi s projekti, priglašeni od leta 2003, na voljo na spletni strani: <http://circa.europa.eu/Public/irc/info/ecctf/library?l=commissionsdecisions&vm=detailed&sb=Title>. Odločba Komisije z dne 16. julija 2003 v zadevi COMP-38.233, v skladu s katero je bila sankcionirana zloraba prevladujočega položaja s strani podjetja Wanadoo, ki je bilo v tistem obdobju podružnica podjetja France Télécom, je na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_38233. Sodišče je pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje zavrnilo 2. aprila 2009 v zadevi *France Télécom proti Komisiji*, C-202/07 P, ZOdl, str. I-2369.

združljivosti oziroma nezdružljivosti državnih pomoči, ki so bile dodeljene zadevnim gospodarskim subjektom, z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(c) PDEU ⁽⁶²⁾. Vendar Komisija ugotavlja, da v zadevnem primeru odvezujoči prispevki, ki jih vsako leto plačuje podjetje France Télécom in so predvideni z zakonom iz leta 1996, ne zagotavljajo plačila prispevkov za socialno varnost, ki bi bili enakovredni prispevkom konkurenčnih podjetij. Pravična in konkurenčna stopnja ni dosežena.

- (140) Vendar pa se Francoska republika in podjetje France Télécom sklicujeta na izredni pavšalni prispevek v višini 5,7 milijarde EUR, ki ga je leta 1997 plačalo podjetje France Télécom na podlagi zakona iz leta 1996. Višina tega pavšalnega prispevka je bila določena leta 1996, da bi se v desetletnem obdobju, v katerem naj bi se uporabljal zakon iz leta 1996, izravnali dodatni stroški, ki naj bi jih imela država, med drugim ob upoštevanju računovodskih rezervacij, ki jih je oblikovalo podjetje France Télécom in ki bi jih lahko ponovno prevzelo zadevno podjetje v obdobju 1996–1997. Izredni pavšalni prispevek je razdeljen na dva dela:

- na eni strani znesek v višini 3,6 milijarde EUR, ki ustreza rezervacijam, ki jih je oblikovalo podjetje France Télécom do leta 1996, da bi pokrilo predvidene prihodnje stroške za pokojnine javnih uslužbencev,
- na drugi strani znesek v višini 2,1 milijarde EUR (v nadaljnjem besedilu: dodatni znesek), ki ustreza napovedim državnih organov in dejansko tudi neto stroškom za socialno varnost, in sicer za izplačilo pokojnin, ki bi jih morala država kriti v 10-letnem obdobju med letoma 1997 in 2006 zaradi prenosa stroškov za pokojnine javnih uslužbencev na področju telekomunikacij.

- (141) Ker pavšalni znesek v višini 5,7 milijarde EUR ni bil nikoli namenjen nadomestitvi pomanjkanja pravične in konkurenčne stopnje za podjetje France Télécom in njegove konkurente, tega zneska ne bi bilo upravičeno uravnotežiti z letnimi odvezujočimi prispevki, ki jih podjetje France Télécom ni plačalo, čeprav naj bi bili ti potrebni za dejansko doseganje pravične in konkurenčne stopnje.
- (142) Vendar iz pregleda parlamentarnih razprav izhaja, da je bil dodatni znesek v višini 2,1 milijarde EUR namenjen za kritje tega prenosa stroškov od leta 1997 do leta 2006 in dejansko za odpravo učinkov pomoči v zadevnem 10-letnem obdobju. Tako so se z neto sredstvi podjetja France Télécom, ki ustrezajo temu dodatnemu znesku, v 10-letnem obdobju financirali dodatni stroški, ki jih je imela Francoska republika zaradi reforme.

⁽⁶²⁾ Odločba Komisije 2008/722/ES z dne 10. maja 2007 o državnih pomoči C 2/06 za družbo OTE (UL L 243, 11.9.2008, str. 7), uvodna izjava 137. Zgoraj navedena Odločba Komisije 2009/703/ES z dne 11. februarja 2009 o državni pomoči C 55/07 za družbo BT Plc, uvodne izjave 72, 81, 82 in 98.

- (143) Poleg tega izredni prispevek vključuje ponovni prevzem računovodskih rezervacij, ki so bile oblikovane do leta 1996 in so postale nepotrebne. Rezervacije, ki jih je prevzela država, je oblikovalo podjetje France Télécom, da bi lahko pokrilo strošek prihodnjih pokojnin, pri čemer se s tem prevzemom stroškov odpravlja učinek pomoči v obdobju izplačevanja pokojnin, ki bi se lahko krile iz teh rezervacij.

- (144) Vendar pa se zakon iz leta 1996 nanaša na en sam izredni prispevek, pri čemer veljavne določbe, in sicer niti določbe finančnega zakona niti določbe poznejših odlokov, ne določajo različnega zneska, ki izhaja iz rezervacij in bi ga bilo treba odšteti od stroškov, prenesenih na državo v času zadevnega obdobja. V skladu s členom 6 zakona iz leta 1996 se izredni pavšalni prispevek plača kot protidajatev za stroške pokojnin za javne uslužbence, ki jih je prevzela država. Znesek tega izrednega prispevka bi bilo torej treba v celoti upoštevati pri analizi reforme.

- (145) Ker je podjetje France Télécom s plačilom tega izrednega pavšalnega prispevka pokrilo stroške pokojnin javnih uslužbencev na področju telekomunikacij in stroške nadomestil med sistemi v obdobju približno 15 let, so bili učinki pomoči izravnani. Podjetje France Télécom je torej s plačilom tega izrednega prispevka izravnalo učinke pomoči v zadevnem obdobju. Zato bi bilo upravičeno, da v tem obdobju podjetju France Télécom ne bi bilo treba izpolnjevati pogojev glede združljivosti te pomoči in mu torej ne bi bilo treba plačati letnega prispevka, potrebnega za zagotovitev pravične in konkurenčne stopnje, vključno s tveganji, ki niso skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom.

- (146) To obrazložitev bi bilo treba podrobneje obravnavati.

Pravična in konkurenčna stopnja ni dosežena:

- (147) Ugotoviti je treba, da odvezujoči letni prispevki, ki jih plačuje podjetje France Télécom od sprejetja reforme iz leta 1996, ne zagotavljajo pravične in konkurenčne stopnje, kot je navedeno v sklepu o začetku postopka. To izhaja iz dejstva, da stopnja, ki se uporablja za podjetje France Télécom, vključuje le prispevke za tveganja, ki so skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem, ter v skladu s tem izključuje prispevke za tveganja, ki niso skupna, kot je brezposelnost ali neizplačilo plač v primeru stečajnega postopka ali likvidacije podjetja.
- (148) Poleg tega iz preglednice 4 izhaja, da se zaradi neupoštevanja tveganj, ki niso skupna, pri izračunu prispevka, ki ga mora plačati podjetje France Télécom, protidajatev, ki jo podjetje France Télécom plača državi, močno razlikuje od protidajatev, ki bi jo zadevno podjetje plačalo, če bi se stopnja prispevka izračunala z namenom zagotavljanja popolne konkurenčne pravičnosti glede na

podlage za izračun stroškov konkurenčnih podjetij. Zato ukrep pomoči, ki izhaja iz zadevnega zakona, ni skladen z načelom sorazmernosti. Da bi bila pomoč, dodeljena podjetju France Télécom na podlagi zakona iz leta 1996, skladna s tem načelom in da bi bil izpolnjen zakoniti cilj izboljšanja konkurenčnih pogojev z uskladitvijo metod izračuna v zvezi s stroški, ki jih imajo podjetja, dejavna na zadevnih telekomunikacijskih trgih v Franciji, bi se morala ta pomoč uporabiti za dejansko izenačitev zadevnih stroškov v prihodnosti z vključitvijo stroškov v zvezi s tveganji, ki niso skupna obema kategorijama zaposlenih.

- (149) V zvezi s tem trditve Francije, da javni uslužbenci niso izpostavljeni nekaterim tveganjem in da zato obveznost plačevanja prispevkov za ta tveganja ni upravičena, ni mogoče sprejeti. Prvič, zadevna tveganja naj se ne bi pojavila zaradi državnih ukrepov, zato ne bi bilo upravičeno, da bi podjetje France Télécom pridobilo finančno korist. Na primer, tveganje zaradi neizplačila plač v primeru stečaja podjetja naj ne bi nastalo zaradi zaveze, ki jo je sprejela Francoska republika v zvezi z javnimi uslužbenci, zaposlenimi v podjetju France Télécom, in dejstva, da Francoska republika deluje kot lastni zavarovatelj. Vendar ni mogoče izključiti možnosti, da bi podjetje France Télécom, tako kot katero koli konkurenčno podjetje, prijavilo stečaj. V nobenem od obeh primerov ne gre za prednost, zagotovljeno podjetju, ampak za prednost, zagotovljeno neposredno njegovim zaposlenim. Jamstvo za izplačilo plač je bilo zagotovljeno po tem, ko je družba prenehala obstajati. Vendar pa bi moralo konkurenčno podjetje plačevati prispevek za kritje tveganja neizplačila plač po njegovem prenehanju delovanja, česar podjetju France Télécom ni treba. Zato prednost v obliki nižjega prispevka ali, tako kot v zadevnem primeru, v obliki izključitve tega tveganja iz izračuna prispevkov, ki jih mora plačevati podjetje France Télécom, ni upravičena.
- (150) Poleg tega je bistveno, da je sam cilj reforme iz leta 1996, za katerega se zdi, da ni bil v celoti logično izpeljan, izenačitev konkurenčnih pogojev glede davčnih dajatev in socialnih prispevkov za vsa konkurenčna podjetja v sektorju, in sicer ne glede na status njihovih zaposlenih ter obstoj dejanske obveznosti podjetja France Télécom glede članstva v pristojnih organih za upravljanje in plačevanja prispevkov tem organom. Ravno na podlagi te logike ustvarjanja enakih konkurenčnih pogojev bi bilo mogoče obravnavani ukrep razglasiti za združljivega z notranjim trgov. Vprašanje, ali so zaposleni v podjetju France Télécom izpostavljeni zadevnim tveganjem ali ne, po tej logiki torej ni pomembno.
- (151) To pomeni, da bi bilo zmanjšanje stroška pokojnin s prenosom neto bremena na državo skladno z načelom sorazmernosti le, če bi omogočilo vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev. Vendar pa podjetje France Télécom ni bilo v popolnoma enakovrednem položaju z drugimi podjetji v sektorju, zlasti kar zadeva prispevke za socialno varnost na osnovi plač, saj nekateri prispevki za socialno varnost in davki niso bili vključeni v osnovo za izračun letnega prispevka.

Primerjava neustrezne stopnje odvezujočega prispevka, ki se uporablja za podjetje France Télécom od leta 1997, in izrednega pavšalnega prispevka, ki ga je podjetje France Télécom plačalo državi, ni utemeljena

- (152) Prav tako v nasprotju s trditvami Francoske republike in podjetja France Télécom ni utemeljeno upoštevanje zneska izrednega pavšalnega prispevka v višini 5,7 milijarde EUR, ki ga je podjetje France Télécom že plačalo leta 1997, da bi se ta prispevek primerjal z neustrezno stopnjo odvezujočega prispevka, ki se uporablja za podjetje France Télécom.
- (153) Komisija želi najprej opozoriti, da mora v vseh okoliščinah ugotoviti, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo odstopanja iz člena 107(3)(c) PDEU, pri čemer je ne zavezuje pretekla praksa odločanja, tudi če bi ta obstajala ⁽⁶³⁾.
- (154) V vsakem primeru se obravnavana reforma bistveno in z več vidikov razlikuje od reforme iz odločbe o *La Poste* ⁽⁶⁴⁾, na katero so se sklicevali francoski organi.
- (155) V nasprotju z reformo iz odločbe o *La Poste*, na katero sta se sklicevala Francoska republika in podjetje France Télécom, je bila reforma načina financiranja pokojnin javnih uslužbencev, zaposlenih v podjetju France Télécom, sprejeta tik pred odprtjem trgov na ravni Unije, na katerih je delovalo podjetje France Télécom.
- (156) Jasno je tudi, da je imelo podjetje France Télécom koristi od te liberalizacije, ker je tako prodrlo na trge drugih držav članic, in to ne le zaradi spremembe svojega statusa v delniško družbo, ampak delno tudi zaradi črtanja obveznosti glede kritja stroškov za pokojnine iz bilance stanja in zaradi morebitnih nižjih stroškov, ki jih bo imelo podjetje v prihodnosti na podlagi reforme. Podjetje France Télécom je lahko na podlagi tega zmanjšanja obveznosti v bilanci stanja povečalo svojo plačilno in kreditno sposobnost. Iz podatkov o zadolženosti, ki so jih predložili pritožniki v okviru svojih pripomb, pri čemer Francoska republika teh zneskov ni izpodbijala, izhaja, da se je neto finančni dolg podjetja France Télécom od leta 1997 do leta 2002 povečal z 19,2 milijarde EUR na 83 milijard EUR.
- (157) Res je, da je lahko razlog za tako veliko povečanje finančnega dolga proaktivna politika glede naložb za namene širitve na trge drugih držav članic, ki jo omogoča liberalizacija. Dejstvo pa je, da je bilo zbiranje potrebnih sredstev mogoče deloma zaradi zmanjšanja stroškov za

⁽⁶³⁾ Glej zlasti sodbo Splošnega sodišča z dne 15. junija 2005 v zadevi *Regione autonoma Sardegna proti Komisiji*, T-171/02, točka 177.

⁽⁶⁴⁾ Glej opombo 32.

pokojnine za neto znesek v višini [...] milijard EUR, ki je bil leta 1996 prenesen na Francosko republiko. Zato so pripombe telekomunikacijskega operaterja, ki je poskušal dokazati, da je lahko podjetje France Télécom z zadevno pomočjo financiralo svojo širitev na mednarodne trge (pripombe iz uvodne izjave 68), vsaj posredno utemeljene.

(158) Vendar pa vsi poštni trgi v Uniji, na katerih lahko francosko podjetje *La Poste* deluje, še niso v celoti odprti za konkurenco, pri čemer bodo popolnoma odprti za konkurenco šele leta 2012, tj. šest let po reformi financiranja pokojnin uslužbencev podjetja *La Poste* ⁽⁶⁵⁾. Učinek pomoči, dodeljene podjetju France Télécom, glede omejevanja konkurence na popolnoma odprtih trgih je torej večji od učinka pomoči, dodeljene podjetju *La Poste*. Popolna usklajenost pogojev za združljivost pomoči torej ni potrebna, ker gre za različne konkurenčne razmere na trgih, katerih prednostna naloga glede odprtja na ravni Unije in prispevek gospodarstva h konkurenčnosti sta bila prav tako različna. Iz tega izhaja, da ni nujno, da je merilo skupnega interesa iz člena 107(3)(c) PDEU v obeh primerih ocenjeno na enak način.

(159) Poleg tega finančni položaj podjetja *La Poste* in s tem tudi njegova sposobnost za širitev na tuje trge ali za okrepitev njegovega položaja na francoskem trgu nista bila primerljiva s položajem in sposobnostjo za širitev podjetja France Télécom. Kot je navedeno v odločbi o *La Poste*, bi moralo podjetje *La Poste*, če reforma iz leta 2006 ne bi bila sprejeta, zaradi začetka uporabe novih računovodskih standardov v svoje računovodske izkaze vključiti rezervacijo za nekdanje zunajbilančne obveznosti do države v višini 76 milijard EUR ⁽⁶⁶⁾. V nasprotju s podjetjem *La Poste* pa je podjetje France Télécom v svoje računovodske izkaze vključilo računovodske rezervacije za kritje prihodnjih obveznosti, ne da bi bila sprejeta reforma, kar pomeni, da sta bili podjetji v zelo različnih finančnih položajih.

(160) Podobno bi nesprejetje reforme za podjetje France Télécom in nadaljnje izvajanje ureditve, sprejete z zakonom iz leta 1990, povzročila povečanje stroškov za pokojnine, ki naj bi bilo po takratnih napovedih, navedenih v uvodni izjavi 30, bistveno od obdobja 2005–2007, kar potrjujejo rezultati v preglednici 3

zgoraj. Vendar pa so se ob sprejetju reforme letni dodatni stroški podjetja *La Poste* zaradi nadaljnega izvajanja ureditve, sprejete z zakonom, ki se uporablja za podjetje *La Poste*, takoj zvišali za [...] milijonov EUR ⁽⁶⁷⁾.

(161) Zato podobnost položajev teh dveh podjetij na podlagi veljavne zakonodaje pred sprejetjem zadevnih reform in posledično zaradi vpliva teh reform na konkurenco ni dokazana. Dejstva kažejo ravno nasprotno. Iz tega sledi, da je pregled, katerega ugotovitve so bile v obeh primerih podobne, neupravičen.

(162) Poleg tega so v primeru odločbe o *La Poste* obstajali zadostni razlogi, da bi se lahko izredni pavšalni prispevek v prihodnosti obravnaval kot predplačilo prispevkov, povezanih s spremenjeno pravično in konkurenčno stopnjo. Ti razlogi v obravnavanem primeru ne obstajajo. Dejansko je bil pogoj za drugačno obravnavo izrednega prispevka podjetja *La Poste* določen po tem, ko je Komisija začela formalni postopek preiskave, v okviru katerega je bil obravnavan podcenjen znesek odvezujočega prispevka, potrebnega za doseganje pravične in konkurenčne stopnje.

(163) Čeprav francoski organi tega niso izrecno priznali, je bila torej dodelitev izrednega pavšalnega prispevka v odločbi o *La Poste* v veliki meri rezultat pogajanj med Komisijo in državo članico, katerih cilj je bil zagotoviti plačilo odvezujočega prispevka, s katerim bi se zagotovila pravična in konkurenčna stopnja. Izhodišče francoskih organov v teh pogajanjih, ki so ga izrazili v svojem obvestilu z dne 23. junija 2006, potem ko so bili s Komisijo prvič v stikih decembra 2005, je bilo, da izredni pavšalni prispevek, predviden za podjetje *La Poste*, z vidika konkurenčne pravičnosti ni potreben, kar je bilo v nasprotju s predlogom reforme glede predvidenega letnega prispevka.

(164) Na podlagi sklepa Komisije torej ne bi bilo mogoče potrditi veljavne reforme, kot naj bi trdilo podjetje France Télécom. Obvestilo o prigrisatvi in sklep o začetku postopka z dne 12. oktobra 2006 sta bila dejansko sprejeta pred določitvijo zneska izrednega prispevka z zakonom št. 2006-1771 z dne 30. decembra 2006 (dopolnilni finančni zakon za leto 2006). Med

⁽⁶⁵⁾ Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštinih storitev v Skupnosti (UL L 52, 27.2.2008, str. 3). Del trgov je odprt od 30. decembra 2010.

⁽⁶⁶⁾ Odločba o *La Poste*, navedena v opombi 32, uvodne izjave 35, 36, 167 in 169.

⁽⁶⁷⁾ Odločba o *La Poste*, navedena v opombi 32, uvodna izjava 169.

navedenimi pogajanji je bilo obravnavanih več vidikov reforme, zlasti upoštevanje prednosti, ki bi jo lahko zagotovila reforma, priglasi v preteklosti, obseg izračuna predvidene stopnje prispevka ter načini za upoštevanje posebnih značilnosti poštne banke v zvezi s poštnimi storitvami in zadevnim osebjem. Ta pogajanja so se nadaljevala, pri čemer so se francoski organi šele v svojih pripombah z dne 8. junija 2007 strinjali s pogoji za dodelitev izrednega prispevka v okviru splošnega dogovora o reformi, pri čemer so se sklicevali na stališče glede izrednega prispevka in načina za izračun letnih prispevkov v prihodnosti.

- (165) Poleg tega v nasprotju z določbami finančnega zakona za leto 1997, s katerim je bil ustanovljen javni zavod za upravljanje prispevka podjetja France Télécom, pri čemer so te določbe določale stroga pravila v zvezi z letnimi vplačili v državni proračun, posebna pravila za javni zavod, ki upravlja prispevek podjetja *La Poste* ⁽⁶⁸⁾, niso veljala. Ker je to izredni prispevek, ki ga je treba plačati, vendar njegova višina ni določena, je Komisija ocenila, da bi ga lahko Francoska republika znižala in hkrati zvišala stopnjo letnega prispevka podjetja *La Poste*.
- (166) Prav tako je treba opozoriti, da zakon iz leta 1996 določa parametre za izračun letnega prispevka, ki se redno plačuje državi kot protidajatev za pokojnine javnih uslužbencev, pri čemer vprašanje upoštevanja tveganj, ki niso skupna javnim uslužbencem in osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, ni pomembno. Kar zadeva davek od dohodka, ki ga mora plačati podjetje France Télécom, sta v zvezi s tem Splošno sodišče in Sodišče Evropske unije odločila, da zmanjšanja stroškov ni mogoče izravnati z naložitvijo druge posebne dajatve, zlasti če država članica, v tem primeru Francoska republika, ne dokaže, da so bili predhodni stroški določeni zaradi domnevno nižjih stroškov v prihodnosti na podlagi drugačne davčne ureditve ⁽⁶⁹⁾.
- (167) Komisija ne more prezreti, da je bil poseben pavšalni prispevek, ki je bil že plačan v letu 1997 in je izrecno določen v členu 6 zakona iz leta 1996, namenjen delni nadomestitvi stroškov, ki jih je Francoska republika prevzela v skladu z zakonom iz leta 1996.
- (168) Poleg tega je iz vsebine poročila senata, povzete v uvodni izjavi 27, razvidno, da cilj zakonodajalca, ko je sprejel načelo izrednega prispevka, ni bil upoštevati razlike med letnimi prispevki podjetja France Télécom in prispevki njegovih konkurentov, ki so bili precej višji, še manj pa nadomestiti to razliko. Nasprotno, zakonodajalec je namenoma določil, da mora podjetje France Télécom plačati letne stroške, ki ne krijejo tveganj, ki niso skupna obema kategorijama zaposlenih (javnim in drugim usluž-

bencem), pri čemer ni vzpostavljajal povezave med to odločitvijo in odmero izrednega prispevka, plačanega v letu 1997.

- (169) Stroški podjetja France Télécom zaradi pavšalnega prispevka so bili v državni proračun vplačani kot splošni prihodek, ki je namenjen javnemu zavodu, odgovornemu za njegovo upravljanje, in se za to tudi porabi. Komisija v teh okoliščinah izrednega pavšalnega prispevka, ki je že porabljen, ne more v celoti ali delno ter navidežno in naknadno dodeliti za cilj, ki se popolnoma razlikuje od cilja, ki so ga zanj določili francoski organi in ni predviden z zakonom, in sicer nadomestiti neupoštevanje tveganj, ki niso skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem. Ta pavšalni prispevek torej ni bil določen v pričakovanju popolne uskladitve različnih letnih stroškov podjetja France Télécom in njegovih konkurentov v okviru različne zakonodajne in regulativne ureditve.
- (170) Iz istih razlogov ter na podlagi pravil o upravljanju in vplačilu v proračun, ki so predvidena v finančnem zakonu od leta 1997 in se še vedno izvajajo, ni mogoče sprejeti trditve in izračunov, s katerimi je želela Francoska republika dokazati, da je reforma iz leta 1996 povzročila precejšnji presežek prihodkov države.
- (171) Dejansko je treba ob upoštevanju pogojev upravljanja in uporabe izrednega pavšalnega prispevka podjetja France Télécom s strani pristojnega javnega zavoda, ki so določeni v finančnem zakonu, ter ob upoštevanju zneskov dejanskih vplačil od leta 1997, ki jih je zagotovila Francoska republika in so opisani v uvodnih izjavah 36 in 37 ter v preglednici 3, ugotoviti, da prihodki, na katere se sklicuje Francoska republika, skupaj s 7-odstotnimi obrestmi od naložb nikoli niso obstajali.

[...]. Poleg tega ta trditev ne odraža dejanskega ravnanja francoskih organov. Zadevni javni zavod ob upoštevanju pravil o upravljanju iz finančnih zakonov, sprejetih po njegovi ustanovitvi, ni ustvarjal takih prihodkov, pri čemer ti prihodki niti niso bili predvideni niti niso ustvarjali obresti. Vendar pa bi morala biti sredstva javnega zavoda v celoti porabljena do 31. decembra 2011. Ta sredstva bi bila porabljena še prej, če bi bila namenjena financiranju reforme iz leta 1996, čemur sicer Francoska republika nasprotuje, tudi če bi bili vanje vključeni dodatni prihodki iz naslova davka od dobička pravnih oseb, ki jih navajajo francoski organi. Poleg tega je vključitev dodatnih prihodkov iz naslova davka od dobička pravnih oseb nezakonita, saj bi to povzročilo prekrivanje različnih vlog države. Prekrivanje teh različnih vlog, ki ga predlagajo francoski organi, ni izvedljivo, pri čemer je treba ohraniti razlikovanje med državo, ki je dodelila pomoč podjetju France Télécom, tako da je prevzela stroške pokojnin za javne uslužbenke, da bi razvila konkurenčni postopek na podlagi zaslug, državo, ki je delničar podjetja France Télécom, in državo kot javni organ, ki izvaja svojo davčno pristojnost.

- (172) Poleg tega je treba opozoriti, da je zahteva Francoske republike in podjetja France Télécom glede upoštevanja izrednega prispevka pri preučitvi združljivosti reforme

⁽⁶⁸⁾ Glej Prilogo 37 z naslovom Socialni in pokojninski sistemi – Pokojnine, št. 1198 (poglavje II-2 B-3) k Poročilu št. 1127 o osnutku finančnega zakona za leto 2008, ki ga je Gilles Carrez predstavil v narodni skupščini.

⁽⁶⁹⁾ Sodba z dne 30. novembra 2009 v združenih zadevah *Francoska republika in France Télécom SA proti Komisiji*, T-427/04 in T-17/05, ZOdl., str. II-4315, točki 215 in 217. Sodišče je pritožbo zoper to sodbo zavrnilo (sodba z dne 8. decembra 2001 v zadevi *France Télécom*, C-81/10 P, glej zlasti točko 43 in naslednje točke).

v nasprotju s pripombami, ki jih je Francoska republika navedla v svojem dopisu z dne 17. marca 2004, da „izrednega pavšalnega prispevka iz člena 6 zakona z dne 26. julija 1996 torej ni mogoče obravnavati kot nadomestila za domnevno ‚korist‘. Analiza višine tega prispevka je nepomembna zlasti ob upoštevanju predpisov o državni pomoči“, ker gre za „izredni pavšalni prispevek, ki je namenjen edinemu delničarju podjetja (Francoski republiki) in ga je mogoče primerjati z izredno dividendo, izplačano pred kakršnim koli odprtjem kapitala za zasebne vlagatelje“.

(173) Obrazložitev argumenta, ki ga je takrat navedla Francoska republika, je z ekonomskega in finančnega vidika logična. Tik pred odprtjem kapitala za druge vlagatelje je smiselno, da edini delničar v svojo lastno korist prevzame čim več sredstev, ki so v podjetju na voljo pred odprtjem kapitala, če to ne pomeni, da bi bila ogrožena privlačnost naložb. Ta vidik se je upošteval v finančnih parametrih, ki se uporabljajo za začetno bilanco stanja podjetja France Télécom, ki se je uporabila kot posredna podlaga za določitev višine izrednega pavšalnega prispevka, kot je bilo izpostavljeno v parlamentarni obravnavi leta 1996. Kot je navedla Francoska republika, je bilo zato popolnoma upravičeno, da si je država v vlogi edinega in preudarnega delničarja izplačala čim višji znesek izrednih dividend, namesto da bi pustila sredstva v podjetju, pri čemer bi po odprtju kapitala v letu 1997 dobila največ sorazmerni delež glede na kapital, ki ga ima v lasti.

(174) Zdi se, da to obrazložitev Francoske republike, ki je zahtevala, da se analiza zneska doplačila v višini 5,7 milijarde EUR ne upošteva pri presoji reforme glede na pravila o državnih pomočeh, podpirajo tudi pripombe, ki jih je predložila v okviru postopka. Francoska republika z navedbo, da znesek doplačila ni bil določen glede na ocenjeni strošek reforme za državo ali koristi, ki jih je pridobilo podjetje France Télécom, ampak glede na davčno sposobnost podjetja, dejansko izraža, da je uvedba doplačila posledica ravnanja edinega preudarnega delničarja, tj. države kot regulatorja, ki ga skrbi uravnoteženost stroškov pokojnin, prevzetih v skladu z reformo.

(175) Če bi bilo treba upoštevati tako obrazložitev, Komisija v skladu z zahtevami Francoske republike pri analizi združljivosti reforme s predpisi o državni pomoči ne bi smela upoštevati izrednega pavšalnega prispevka. Iz tega sledi, da bi bilo treba upoštevati samo znižanje letnih prispevkov podjetja France Télécom pod raven prispevkov njegovih konkurentov, kar je bil cilj reforme od leta 1997.

(176) Iz istih razlogov Komisija ne more upoštevati pripomb pritožnikov, ki so zahtevali vzpostavitev mehanizmov za

prilagoditev izrednega pavšalnega prispevka, plačanega v letu 1997, in letnega prispevka delodajalca France Télécom, da se zagotovi finančna nevtralnost reforme. To bi pomenilo tudi, da bi bila potrebna nov izračun in naknadna fiktivna prerazporeditev celotnega izrednega pavšalnega prispevka, vplačanega v državni proračun v letu 1997, ali njegovega dela. Prav tako bi bil z zadevnim mehanizmom vzpostavljen naknadni nadzor za vsako leto posebej, katerega cilj ne bi bil zagotoviti sorazmernost dodeljene pomoči, čeprav bi se od te pomoči odbil znesek izrednega pavšalnega prispevka v letu 1997, ampak odpraviti vsakršen element pomoči v okviru reforme.

(177) Nasprotno, preučiti je treba, ali bi bilo mogoče plačilo izrednega prispevka upoštevati pri ocenjevanju združljivosti ukrepa pomoči z notranjim trgom, pri čemer bi se ohranila upravičenost tega plačila, kot je določeno z zakonom iz leta 1996.

Od podjetja France Télécom se upravičeno ne zahteva plačilo dodatnega prispevka, s katerim bi se zagotovila enakovredna in konkurenčna stopnja za obdobje 1997–2010:

(178) V skladu z zakonom iz leta 1996 je bil izredni pavšalni prispevek v letu 1997 plačan kot protidajatev zaradi prevzema stroškov za pokojne s strani Francoske republike. Pod temi pogoji je treba upoštevati učinek uvedbe tega prispevka na finančni rezultat celotne reforme, uvedene z zakonom iz leta 1996, ki se je uporabljala do zdaj. Upoštevati je treba, koliko časa so se stroški pokojnin krili z izrednim pavšalnim prispevkom.

(179) Pri primerjavi finančnih tokov podjetja France Télécom v zadevnem obdobju, in sicer plačilo izrednega prispevka v letu 1997 in nižjih letnih stroškov, ki izhajajo iz zakona iz leta 1996, je treba zneske diskontirati. V letu 1997 je bilo več plačil izrednega prispevka razporejenih do oktobra 1997, čeprav je bilo zaradi financiranja tega prispevka s posojili finančno breme za podjetje France Télécom dejansko preloženo na poznejše obdobje. Poleg tega so se odvezujoči prispevki plačevali od začetka leta 1997. Načeloma je treba uporabiti diskontno stopnjo iz ustreznega sporočila Komisije na tem področju ⁽⁷⁰⁾, tj. stopnjo, ki je na primer oktobra 1997 znašala 5,53 %. Preučiti bi bilo treba, ali bi bilo v tem primeru primerno uporabiti drugo stopnjo, in ne stopnje iz zadevnega sporočila, kar bi pomenilo odstopanje od pravil, sporocenih državam članicam, ki jih je Komisija sama sprejela in jih mora uporabljati, razen če je utemeljeno drugače.

⁽⁷⁰⁾ Sporočilo Komisije o načinu določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 232, 10.8.1996, str. 10) in Obvestilo Komisije o veljavnih obrestnih merah za vračilo državne pomoči in o referenčnih/diskontnih merah za 15 držav članic, ki veljajo od 1. januarja 2005 ter o zgodovinskih obrestnih merah za vračilo državne pomoči in referenčnih/diskontnih merah, ki veljajo od 1. avgusta 1997 (UL C 88, 12.4.2005, str. 5).

- (180) V zvezi s tem odločitev o 7-odstotni stopnji, ki jo je uporabil aktuar francoske vlade pri diskontiranju finančnih tokov do leta 2043 na podlagi reforme iz leta 1996, ne bi bila upravičena, [...], ker ta analiza zaradi navedenega časovnega okvira zajema krajše obdobje. Stopnja v višini 7 % je precej višja od povprečnih letnih diskontnih stopenj za obdobje 1997–2010, ki so znašale 4,4 % in ki jih je Francoska republika navedla v svojih pripombah na odločitev o začetku postopka, ali od [...] -odstotne diskontne stopnje, ki se je uporabljala za leto 1998 na podlagi reforme načina financiranja pokojnin podjetja *La Poste* ⁽⁷¹⁾.
- (181) Stopenj za leto 1996 v višini približno 7 % za zamenljive državne obveznice z dospelostjo do 15 let, na katere se je sklicevala Francoska republika, prav tako ni mogoče upoštevati. Stopnjo je treba določiti leta 1997 in ne kot povprečje v letu 1996. Poleg tega je obdobje 15 let predolgo glede na pomembnost tokov letnih plačil, ki bi se morala v zadevnem obdobju teoretično pokriti z izrednim pavšalnim prispevkom, pri čemer samo njihove obresti ne bi bile zadostne. Z vidika Francoske republike pa bi bila lahko predvidena izbira sestavljene stopnje, ki temelji na različnih stopnjah optimizacije naložbe izrednega pavšalnega prispevka, da bi se upošteval časovni okvir tokov na podlagi reforme iz leta 1996. Poleg tega, da se takšna stopnja, ki znaša približno 5,50 %, ne bi bistveno razlikovala od referenčne obrestne mere Komisije iz oktobra 1997, pri izbiri ne bi bilo treba upoštevati dejstva, da je analiza izvedena z vidika podjetja France Télécom ⁽⁷²⁾.
- (182) Nazadnje, v zvezi s tem sklicevanje Francoske republike na 7-odstotno stopnjo za obveznice podjetja France Télécom od leta 1991 do leta 1997 zajema obdobje 6 let, tj. precej pred nastankom zadevnih dogodkov. Dejstvo v tem primeru je, da je podjetje France Télécom izredni pavšalni prispevek v letu 1996 financiralo s kratkoročno izdajo, v veliko manjšem obsegu pa tudi z izdajo obveznic. Vendar pa bi se diskontna stopnja, ki izhaja iz obrestnih mer, ki jih plačuje podjetje France Télécom za nove dolgove, nastale v letu 1996, zvišala na 4,8 % na podlagi njegove bilance stanja na dan 31. decembra 1996 ⁽⁷³⁾. Takšna stopnja se prilagodi utemeljenosti dejanskih finančnih stroškov, ki jih je v zadevnem obdobju imelo podjetje France Télécom v zvezi s financiranjem izrednega prispevka. Vendar se zdi primerno, da diskontna stopnja ni odvisna od izbire zadevnega podjetja v tistem obdobju, ampak da se uporabi objektivna referenčna obrestna mera, ki jo je navedla Komisija v svojem sporočilu o diskontnih stopnjah ⁽⁷⁴⁾.
- (183) Skratka, v tem primeru ni primerno uporabiti referenčne obrestne mere, ki se razlikuje od obrestne mere, ki izhaja iz ustreznega sporočila Komisije, ter tako odstopati od pravil, ki so bila sporočena državam članicam in jih je določila Komisija sama.

Preglednica 5

Finančni tokovi, ki so posledica reforme iz leta 1996 za podjetje France Télécom (1997–2011)

V milijonih EUR

Leto	Izplačane pokojnine (A)	Nadomestilo in čezmerno nadomestilo (B)	Letni prispevki (C)	Prednost za FT (D) (A + B – C) (*)	Doplačilo 1. jan. (E)	Obresti (F)	Doplačilo 31. dec. (E + F – D)
1997 (**)	[...]	[...]	[...]	122,3	5 716,8	184,4	5 777,9
1998	[...]	[...]	[...]	188,2	5 777,9	319,5	5 909,2
1999	[...]	[...]	[...]	189,8	5 909,2	326,8	6 046,2
2000	[...]	[...]	[...]	298,3	6 046,2	334,4	6 082,2
2001	[...]	[...]	[...]	302,9	6 082,2	336,3	6 115,6
2002	[...]	[...]	[...]	305,9	6 115,6	338,2	6 148,0

⁽⁷¹⁾ Odločba o *La Poste*, navedena v opombi 32.⁽⁷²⁾ V skladu s tem pristopom so deli zneska izrednega prispevka namenjeni finančnim instrumentom z različno dospelostjo (npr. x % pri dospelosti enega leta, y % pri dospelosti treh let, z % pri dospelosti desetih let), odvisno od časovnih okvirov tokov, ki jih je treba plačati (letna bilanca storitev, ki niso zajete v prispevkih). V drugem polletju leta 1997 so bile povprečne stopnje za zamenljive državne obveznice z dospelostjo do 10 let 5,49 %, stopnje pri krajši dospelosti pa so bile nižje.⁽⁷³⁾ Glej opombo št. 17. Diskontna stopnja odraža povprečno obrestno mero na dan 31. decembra 1996 za kratkoročne in dolgoročne obveznosti podjetja France Télécom, pri čemer se upoštevajo ustrezni zneski novih kratkoročnih in dolgoročnih obveznosti, nastalih v letu 1996, ki so jih revizorji pripisali predvsem financiranju plačila izrednega prispevka Francoski republiki. Skoraj tri četrtine (72 %) tega zvišanja je posledica kratkoročnih instrumentov (komercialni zapisi), katerih povprečna stopnja za leto je na dan 31. decembra 1996 znašala 4,33 %.⁽⁷⁴⁾ Glej opombo št. 69.

V milijonih EUR

Leto	Izplačane pokojnine (A)	Nadomestilo in čezmerno nadomestilo (B)	Letni prispevki (C)	Prednost za FT (D) (A + B - C) (*)	Doplačilo 1. jan. (E)	Obresti (F)	Doplačilo 31. dec. (E + F - D)
2003	[...]	[...]	[...]	364,7	6 148,0	340,0	6 123,3
2004	[...]	[...]	[...]	477,4	6 123,3	338,6	5 984,5
2005	[...]	[...]	[...]	619,1	5 984,5	330,9	5 696,3
2006	[...]	[...]	[...]	744,4	5 696,3	315,0	5 266,9
2007	[...]	[...]	[...]	909,9	5 266,9	291,3	4 648,2
2008	[...]	[...]	[...]	1 101,0	4 648,2	257,0	3 804,3
2009	[...]	[...]	[...]	1 255,8	3 804,3	210,4	2 758,9
2010	[...]	[...]	[...]	1 386,6	2 758,9	152,6	1 524,8
2011 (ocena)	[...]	[...]	[...]	1 497,5	1 524,8	84,3	111,6

(*) V tem stolpcu je naveden najnižji letni prispevek podjetja France Télécom na podlagi zakona iz leta 1996, ki se izračuna tako, da se od plačanih prispevkov delodajalca in delojemalcev odbijeta strošek izplačanih plač ter strošek nadomestila in prekomernega nadomestila, ki bi ju moralo podjetje France Télécom po lastnih ocenah še naprej plačevati, če reforma ne bi bila sprejeta, pri čemer je ta strošek prilagojen glede na izračune Francoske republike, v skladu s katerimi je bila znižana dajatev v višini 165 milijonov EUR za obdobje 1997–2010.

(**) Za leto 1997, v katerem so bila plačila izrednega prispevka razdeljena na več plačil do oktobra, je bil datum enakovrednega plačila, ki ga je določila Francoska republika, 4. junij 1997. Obresti so bile izračunane na ta datum.

(184) Upoštevanje doplačila, ki je bilo kapitalizirano po 5,53-odstotni diskontni stopnji, bi moralo do prvega četrtletja leta 2012 ⁽⁷⁵⁾ nadomestiti zmanjšanje letnih stroškov za podjetje France Télécom zaradi sprejetja reforme iz leta 1996.

(185) Poleg tega bi zapadlost tega nadomestila, s katerim se izravnavajo učinki reforme, v nekaj mesecih tudi sovpadala z dejanskim izčrpanjem sredstev javnega zavoda, pooblaščenega za upravljanje izrednega prispevka podjetja France Télécom, ki naj bi se zgodilo do 31. decembra 2011. Poleg analize diskontiranja je treba upoštevati dejstvo, da mora biti izredni prispevek v vsakem primeru dejansko porabljen. Zato niso vključeni zneski, ki niso vplačani v državni proračun in bi jih bilo mogoče prerazporediti za druge namene, kot tiste, predvidene z veljavnim finančnim zakonom.

(186) Zato je upravičeno, da podjetju France Télécom zaradi plačila tega izrednega prispevka v letu 1997 ni treba plačati dodatnega letnega prispevka za obdobje med 1. januarjem 1997 in datumom po 31. decembru 2010, ki ga je še treba natančno določiti. Če podatki za leto 2011 ter podatki o strošku nadomestila in čezmernega nadomestila iz preglednice 5 izhajajo iz

ocen, bi med drugim morala točen datum določiti Francoska republika na podlagi končnih datumov izvedenih plačil, končnih zneskov plačanih dajatev ter nižjih prispevkov in drugih ugodnosti, ki jih je pridobilo podjetje France Télécom na podlagi zakona iz leta 1996, ob upoštevanju načel za izračun iz preglednice 5.

(187) Vendar pa je po izničenju učinkov izrednega prispevka in izčrpanju sredstev, plačanih državi, pomoč, dodeljena podjetju France Télécom v letu 1996, imela poln učinek, ker je podjetju France Télécom zagotovila prednost v primerjavi z njegovimi konkurenti. Pomoč je lahko torej upravičena le, če mora podjetje France Télécom plačati odvezujoč prispevek, izračunan na podlagi stopnje, ki zagotavlja dejansko konkurenčno pravičnost. Če bi torej določbe zakona iz leta 1990, kot je bil spremenjen z zakonom iz leta 1996, in veljavne izpeljane regulativne določbe, v skladu s katerimi se stopnja odvezujočega prispevka izračuna tako, da je višina obveznih prispevkov za socialno varnost in davkov enaka za podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost, pri čemer je izračun omejen na tveganja, ki so skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem, ostale nespremenjene, pomoč podjetju France Télécom do izteka finančnih obveznosti, ki jih je Francoska republika prevzela od podjetja France Télécom na podlagi zakona iz leta 1996, ne bi bila skladna z načelom sorazmernosti.

⁽⁷⁵⁾ Gre za približno oceno.

- (188) Da bi bilo izpolnjeno merilo skladnosti s skupnim interesom iz člena 107(3)(c) PDEU, morajo biti torej za združljivost pomoči izpolnjeni pogoji, navedeni v tem sklepu.

7. POGOJI ZA ZDRUŽLJIVOST POMOČI V PRIHODNOSTI

- (189) Zato mora Francoska republika spremeniti veljavne zakone in druge predpise za določitev, izračun in zagotovitev odvezujočega prispevka, ki ga plača podjetje France Télécom, tako da bi bila višina obveznih prispevkov za socialno varnost in davkov enaka za podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost. Poleg tega bi bilo treba računske metode in parametre določiti pregledno in objektivno, pri čemer bi bilo treba omogočiti izvajanje nadzora nad njimi in pritožb v zvezi z njimi.
- (190) Francoska republika bi morala pri izračunu višine odvezujočega prispevka zagotoviti, da bi bila višina prispevkov za socialno varnost in davkov enaka za podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost, pri čemer bi morala upoštevati tudi tveganja, ki niso skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem podjetja France Télécom.
- (191) V pripombah Francoske republike, ki so podrobneje opisane v posodobljenih prilogah III in V, so francoski organi ocenili stopnjo odvezujočega prispevka, ki bi ga moralo plačevati podjetje France Télécom od leta 1997 (glej preglednico 4), če bi bila v izračun vključena tveganja, ki niso skupna (v nadaljnjem besedilu: spremenjena stopnja). Spremenjena stopnja vključuje prispevke za primer brezposelnosti in zavarovanje terjatev iz naslova plač, ki to stopnjo zvišujejo, ter posebne prispevke, ki jih konkurenti podjetja France Télécom ne plačujejo, kot so 1-odstotni solidarnostni prispevek in samozavarovane denarne dajatve za prekinitev dela pri podjetju France Télécom, ki to stopnjo znižujejo. To se kaže v stopnji, ki je približno 7 odstotnih točk višja od stopnje, ki se zdaj dejansko uporablja.
- (192) Takšna stopnja zagotavlja konkurenčno enakost v primerjavi z le delno konkurenčno enakostjo, uvedeno z zakonom iz leta 1996, pri čemer se upoštevajo posebni prispevki za socialno varnost, ki jih plačuje podjetje France Télécom. Zato Komisija ne izpodbija načel, osnove in metod za izračun, ki jih je uporabila Francoska republika za določitev spremenjene stopnje odvezujočega prispevka, da bi bila višina prispevkov za socialno varnost in davkov enaka za podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost, kot je navedeno v posodobljenih pripombah Francoske republike ter je opisano in podrobno navedeno v prilogah III in V k tem pripombam.
- (193) Posledično je treba pri letnem določanju stopnje, na podlagi katere lahko Francoska republika zagotovi enake konkurenčne pogoje, upoštevati načela, osnovo in metode za izračun odvezujočega prispevka iz pripomb, navedenih v uvodni izjavi 191. Spremenjena stopnja bo zlasti vključevala prispevke za primer brezposelnosti in zavarovanje terjatev zaposlenih ter posebne prispevke, ki jih konkurenti podjetja France Télécom ne plačujejo, kot so 1-odstotni solidarnostni prispevek in samozavarovane denarne dajatve za prekinitev dela pri podjetju France Télécom.
- (194) S to izenačitvijo pogojev bodo zagotovljene konkurenčna enakost za podjetje France Télécom in njegove konkurente ter sorazmernost in združljivost pomoči, odobrene leta 1996, z notranjim trgov.

8. SKLEPNE UGOTOVITVE

- (195) Komisija ugotavlja, da je Francoska republika nezakonito odobrila državno pomoč na podlagi reforme načina financiranja pokojnin javnih uslužbencev v podjetju France Télécom iz leta 1996, s čimer krši člen 108(3) PDEU od začetka njegove veljavnosti.
- (196) Na podlagi odobritve te pomoči so se od leta 1997 znižali letni prispevki podjetja France Télécom za socialno varnost. Vendar je bil ta učinek izravnán vsaj do leta 2010 s plačilom izrednega pavšalnega prispevka v skladu s to reformo. Na podlagi te izravnave bi bilo upravičeno, da bi se pogoji, s katerimi bi se dejansko zagotovila enakopravnost podjetja France Télécom in njegovih konkurentov glede teh stroškov ter na podlagi katerih bi bila ta pomoč združljiva z notranjim trgov, uporabljali od datuma po 31. decembru 2010, ki ga je treba še določiti.
- (197) Zato je, če in kolikor Francoska republika pri izračunu odvezujočega prispevka, ki ga mora plačati podjetje France Télécom, upošteva višino prispevkov za socialno varnost ter davkov podjetja France Télécom in drugih podjetij v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost, ob upoštevanju tveganj, ki so skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem, ter tveganj, ki tem osebam niso skupna, mogoče reformo, uvedeno z zakonom iz leta 1996, razglasiti za združljivo z notranjim trgov v skladu s členom 107(3)(c) PDEU. Francoska republika mora torej sprejeti ukrepe, zlasti zakone in druge predpise, ki so potrebni za izpolnitev pogoja iz te uvodne izjave –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Državna pomoč, ki izhaja iz znižanja protidajatve, ki jo je treba plačati državi za obračunavanje in izplačevanje pokojnin, ki so na podlagi zakonika o civilnih in vojaških pokojninah izplačane

javnim uslužbencem podjetja France Télécom v skladu z zakonom št. 96-660 z dne 26. julija 1996 o državnem podjetju France Télécom, ki spreminja zakon št. 90-568 z dne 2. julija 1990 o organizaciji javnih poštних in telekomunikacijskih storitev, je združljiva z notranjim trgov, če so izpolnjeni pogoji iz člena 2.

Člen 2

Odvezujoči prispevek delodajalca, ki ga mora plačati podjetje France Télécom v skladu s členom 30(c) zakona št. 90-568 z dne 2. julija 1990 organizaciji javnih poštних in telekomunikacijskih storitev, se izračuna in odmeri tako, da je višina prispevkov za socialno varnost in davkov enaka za podjetje France Télécom in druga podjetja v telekomunikacijskem sektorju, za katera velja splošno pravo dajatev za socialno varnost.

Za izpolnitev tega pogoja mora Francoska republika najpozneje sedem mesecev po priglasitvi tega sklepa:

- (a) spremeniti člen 30(c) zakona št. 90-568 z dne 2. julija 1990 organizaciji javnih poštних in telekomunikacijskih storitev ter zakone in druge predpise, sprejete v zvezi z izvajanjem tega zakona, da osnova za izračun in odmera odvezujočega prispevka delodajalca, ki ga mora plačati podjetje France Télécom, ne bosta omejena le na tveganja, skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem, ampak da bodo vključena tudi tveganja, ki tem osebam niso skupna;
- (b) podjetju France Télécom naloži plačilo odvezujočega prispevka delodajalca, ki se izračuna v skladu s postopkom iz točke (a), ob upoštevanju tveganj, ki so skupna osebam, zaposlenim v skladu z zasebnim pravom, in javnim uslužbencem, ter tveganj, ki tem osebam niso skupna, pri čemer mora zadevno podjetje ta prispevek plačati od dne, ko so zneski izrednega prispevka, uvedenega z zakonom št. 96-660 z dne 26. julija 1996, ki so bili kapitalizirani po diskontni stopnji na podlagi sporočila Komisije o metodi določanja referenčne in diskontne stopnje, ki se uporablja v zadevnem primeru, izenačeni z zneskom prispevkov in dajatev, ki bi jih morale podjetje France Télécom še naprej plačevati v skladu s členom 30 prvotne različice zakona št. 90-568 z dne 2. julija 1990.

Člen 3

1. Francoska republika v dveh mesecih od priglasitve tega sklepa Komisiji pošlje podroben opis že sprejetih in načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom. Komisijo obvesti zlasti o:

- (a) napredku pri spremembah zakonov in drugih predpisov iz člena 2;
- (b) končnih zneskih nadomestil in prispevkov za leto 2011 ter po potrebi o zneskih nadomestil in prispevkov, predvidenih za leto 2012, zlasti ob upoštevanju morebitnih neplačanih kapitaliziranih zneskov izrednega prispevka;
- (c) zneskih odvezujočega prispevka delodajalca, ki se izračunajo na načine iz člena 2 zgoraj, za prihodnja obdobja pred spremembo zakonodaje;
- (d) plačilih prispevka delodajalca, potem ko zneski izrednega prispevka, uvedenega z zakonom št. 96-660 z dne 26. julija 1996, ki so bili kapitalizirani po diskontni stopnji na podlagi sporočila Komisije o metodi določanja referenčne in diskontne stopnje, ki se uporablja v zadevnem primeru, niso več izravnali učinka reforme iz leta 1996.

2. Francoska republika obvešča Komisijo o napredku glede sprejetih nacionalnih ukrepov za izvajanje tega sklepa. Na zahtevo Komisije nemudoma pošlje vse informacije o že sprejetih in načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Francosko republiko.

V Bruslju, 20. decembra 2011

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Podpredsednik